Suomen Pöytätennisliitto ry • sptl.fi 4-2020

Pöytätennis

Nappulaliiga ja 17-vuotiaiden SM 2020

SIVUT 12-14

KV kentillä kuohuu

SIVUT 18-19

Joukkue ja A SM

SIVUT 17-18

Hyvää tulevaa pingis-vuotta!

Hyvää joulua ja turvallista uutta vuotta!

DHS DJ40+ World Tour
DHS:n uusin huippupallo täyttää vaativimmatkin kriteerit. Kestävä, tasalaatuinen ja edullinen pallo on jo nyt monen pelaajan ja kisajärjestäjän suosikki.
6 kpl 11,90 €, 72 kpl 99,90 €.

Mizuno Wave Drive 8
Huipputossun uusin värimalli on sininen. Kun etsit hyviä ja laadukkaita tossuja, jotka kestävät pitkään ja tuntuvat mukavilta, on Mizuno oikea valinta. Viimeiset kappaleet vanhemmista punaisista ja vihreistä malleista myydään nyt alennettuun hintaan.
Sininen tossu 109 €, vanhat mallit 89,90 €.

Stiga DNA Pro
Stigan uutuuskumi DNA Pro kiinnostaa kansaa. Lue lisätietoja tämän lehden takakannesta ja hanki itsellesikin Stigan suositut kumit. Saatavana kolmella eri kovuudella ja 1,9 sekä 2,1 mm paksuudella. 49 € / kpl.

2020 on ollut poikkeuksellinen vuosi, mutta pian sekin on jo ohitse. Toivotaan kaikkea hyvää joulun pyhille sekä tulevalle vuodelle 2021.

Pysykää terveinä ja hyvävoimaisina!

Pingiskeskus

Markus Heikkinen
Koroistentie 4 E
00280 Helsinki
040 6585 765
info@pingiskeskus.fi
www.pingiskeskus.fi

Poikkeusaika ei hellitä

Koronapandemia on osoittautunut melko sitkeäksi. Pelit keskeytyivät keväällä, mutta syyskauden saimme pelata melkeinpä normaalisti, muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Loppuvuodesta tuuli kääntyi taas. Tätä kirjoitettaessa on hyvin hankala sanoa, kuinka kevätkautemme pelataan vai pelataanko lainkaan. Vaikka pöytätenniksen harrastaminen ei laajemmassa katsannossa ole ainakaan ihmisten terveyttä tärkeämpi asia, yritämme joustaa ja saada niin suunnitellut sarjapelit kuin kilpailutkin pelatuksi. Sen lisäksi noudatamme luonnollisesti niin valtakunnallisia, alueellisia kuin paikkakuntakohtaisiakin määräyksiä ja suosituksia.

Kansainvälisessä pöytätenniksessä turbulenssia riittäisi ilman koronaakin. Marraskuun lopulla tuli lopullisesti ilmi, kuinka etäällä jäsenmaistaan ja omassa maailmassaan lajin kansainvälisen kattojärjestön ITTF:n pääkonttori toimii. Saksalaisten esiin nostamassa jutussa on kummallisinta, että edes ITTF:n hallitus ei tunnu tietävän, missä järjestössä mennään. Tavallaan se on asettanut elimen tutkimaan omia toimiaan.

Suomen kannalta on hyvä, että Sonja on aktiivinen ja tunnettu näissä kuvioissa. Saamme hänen kauttaan paljon tietoa, joka muutoin jäisi saamatta. Onpa se sitten kuinka merkityksellistä tai ei.

Kotimaan pöytätenniksessä on muutamakin positiivinen signaali, koronakurimuksesta huolimatta. Ensinnäkin on todettava, että Martti Aution ja kumppaneiden vetämä paratoiminta nauttii kasvavaa arvostusta Olympiakomiteassa, mikä näkyy ja tuntuu myös taloudellisesti. Ruskeasuon harjoitusryhmän fysiikkapuolella on otettu uusi askel, kun yleisurheilusta ja lentopallosta tuttu Tuomas Sallinen on astunut mukaan valmennuskuvioihin. Tuomas on jo pitempään tehnyt töitä Anna Kirichenkon kanssa ja nyttemmin myös Alex Naumin kanssa. Kummatkin ovat yhteistyöhän kovin tyytyväisiä. Toivotaan, että sama vire säilyy "Rusan ryhmän" kanssa, sillä tulevaisuuden pöytätenniksessä pelaajien fyysiset ominaisuudet näyttelevät alati kasvavaa roolia.

Mukavaa on myös se, että muutamat etäkoulutuksemme ovat onnistuneet hyvin. Uusia asioita tuleekin kehittää koko ajan. Voisiko seuraava asia olla se, että vanhemmat pelaajat ottavat – oman pelaamisen rinnalla - pingiskoulujen järjestämisen ja uusien junioreiden opettamisen sydämenasiakseen?

Kuluvan vuoden taloudellisesta tuloksesta tulee "hyvä". Lisäsin adjektiiviin lainausmerkit siksi, että positiivinen taloudellinen tulos on seurausta ennen muuta kulujen vähenemisestä. Se taas kertoo, että toimintaa on ollut vähemmän.

Etäkokoukset ovat tulleet jäädäkseen ja etäyhteyksin on käyty jo kaksi liittokokoustakin. Niistä tuoreimmassa allekirjoittanut valittiin jatkamaan tehtävässään. Kiitos luottamuksesta valinnan tehneille seuroille ja niiden edustajille.

Henkilövalintoja merkittävämpi asia syksyn varsinaisesta liittokokouksesta on Pöytätennisrahaston perustaminen. Uskon ja toivon, että siitä seuraa meille vielä monenlaista hyvää.

Hyvää pöytätennisvuotta 2021!

Esko Heikkinen
puheenjohtaja

JULKAISIJA, TOIMITUS Suomen Pöytätennisliitto ry, Valimotie 10, 00380 Helsinki, sähköposti: info@sptl.fi, www.sptl.fi
PÄÄTOIMITTAJA Mika Räsänen, puh. 040 5943 043, mika.rasanen@sptl.fi **AINEISTO, TILAUKSET, OSOITTEENMUUTOKSET** SPTL:n toimisto **KANNEN KUVAT** Måns Holmberg, ITTF, Esko Heikkinen
LEVIKKI 1200 kpl, SPTL:n lisenssipelaajille **PAINOPAIKKA** Savion Kirjapaino Oy **TAITTO** Susanna Kerman - M-Crea Oy
ISSN 0780-9182

Suomalaiset ulkomailla osa 3

Suomalaiset ulkomailla-juttusarjassa siirrytään 2000-luvulle. Nyt esittelyssä olevat pelaajat eivät ole lajin vuoksi asuneet ulkomailla, mutta pelasivat sarjoja Saksassa useamman kauden ajan. Sarja jatkuu vielä ensi vuoden puolella kahden pelaajan tarinoilla, jonka jälkeen tullaan nykypäivään ja nykyisin ulkomailla pelaavien ja asuvien pelaajien kokemuksiin.

KYSYMYKSET

1. Minkä ikäisenä, missä, ja miten aloitit pingiksen?
2. Kerro omin sanoin harjoittelustasi juniori-ikäisenä, kuka valmensi, missä harjoittelit, paljonko harjoittelit ja kenen kanssa harjoittelit?
3. Oliko harjoittelusi juniorina jälkeenpäin ajatellen laadukasta? Mitä tekisit kenties toisin jos voisit vielä sen tehdä?
4. Missä vaiheessa siirtyminen ulkomaan peleihin tuli ajankohtaiseksi ja miten se käytännössä tapahtui?
5. Kerro otteluistasi ulkomailla, missä joukkueissa pelasit, kenen kanssa pelasit ja miten pärjäsit?
6. Mikäli olet myös asunut ulkomailla pingiksen vuoksi, kerro asumisestasi / harjoittelustasi siellä, missä asuit ja harjoittelit? Mitä eroa oli kotimaassa asumiseen ja harjoitteluun?
7. Minkälaiseksi koit pelaamisesta saatavan rahallisen korvauksen?
8. Miten positiivisena kokemuksena koet ulkomailla pelaamisen / harjoittelemisen pingisuran jälkeisen elämäsi kannalta?
9. Mitä vinkkejä antaisit junioripelaajille jotka haluavat tavoitella Suomen huippua ja kansainvälisiä otteluita pöytätenniksessä?
10. Mitä mahdollisesti tekisit pöytätenniksen suhteen toisin näin jälkikäteen
11. Jos mielesi päällä on vielä tästä aiheesta jotain niin sana on vapaa.

MIKA RÄSÄNEN

1. Varsinaisen lajin harjoittelun aloitin suhteellisen myöhään, reilusti yli 11-vuotiaana. Olin kyllä jonkin verran pelaillut isän kanssa läheisessä kerhotilassa sekä kavereiden kanssa koulun pihapöydällä, mutta jalkapallo oli pitkään ykköslaji. Jalkapallossa tuli pieni harjoitustauko ja isä houkutteli mukaan Ruskeasuolle harrastelijakisoihin. Siellä menestyin yllättävän hyvin ja oikeastaan siitä varsinainen innostus syttyi.

2. Olen kuullut jälkeenpäin, että 80-luvulla koulutettiin iso määrä valmentajia Suomessa. Näiden koulutusten johdosta ei tainnut kovinkaan moni todellisuudessa tehdä valmennustyötä tai ainakaan 90-luvun taitteessa näitä ei isommin Ruskeasuolla näkynyt. Asuttiin Kirkkonummella eikä Espoossa ollut vielä tuolloin seuraa, joten menin isän tutun houkuttelemana Ruskeasuolle MBF:n treeneihin. Siellä oli tuolloin ohjattua toimintaa sekä ihan hyvätasoisia junioreita ja aloin säännöllisesti muutaman kerran viikossa pelaamaan ryhmän mukana. Vähitellen pingiksestä tuli ykköslaji ja jalkapallo jäi. Gunnar "Guntti" Malmberg alkoi jossakin vaiheessa vetää seurassa treenejä n. kerran viikossa. Hän on oikeastaan ainoa henkilö, joka junnuaikoina opetti minulle tekniikkaa. Toki liiton leireillä oli valmennusta. Isän kanssa lajista ja pelaamisesta kyllä keskusteltiin paljon.

Guntin kanssa treenaaminen jatkui myöhemmin seuran ulkopuolella ja

hänen kautta pääsin myös jossakin vaiheessa mukaan Wegan ja Stigan (joka siis oli seuran nimi, nuoremmille lukijoille tiedoksi…) mestispelaajien kanssa pelaamaan. Lisäksi vuosien varrella oli useita muitakin pelaajia, joiden kanssa tuli säännöllisesti pelattua ja tason noustua vastustajat hieman vaihtuivat. Tuulimäen auettua lajin käyttöön kävin siellä treenaamassa säännöllisesti mm. Matti Seiron kanssa.

Hallilla vietin aikaa useita tunteja melkein kaikkina iltoina. Pelasin melko paljon myös ikämiesten kanssa, joten erilaiset pelityylit tulivat tutuksi. Treenikaverit sovittiin joka illalle erikseen, samanikäisistä pelaajista tuli treenattua junnuaikoina jonkin verran Tero Tammisen, Risto Tujulan ja Timo Terhon kanssa. Kisoissa kävin nuorempana melkein joka viikonloppu. Myöhemmässä vaiheessa Manu Karjalaisen muutettua Helsinkiin, harjoittelutilanne parani hieman ja Manun kanssa tuli vietettyä hallilla paljon aikaa. Pasi, Aki ja Linus asuivat ulkomailla mutta siinä vaiheessa kun nämä pelaajat muuttivat takaisin Suomeen, tuli harjoitusvaihtoehtojakin enemmän.

Koska valmennusta ei oikeastaan ollut, katsoin paljon mitä vanhemmat ja paremmat pelaajat tekivät ja sen jälkeen menin itse pöydän ääreen kokeilemaan miten joku lyönti onnistuu. Mm. Jörgen Perssonin rystyjuoksulämäriä piti kokeilla hallilla heti kun näin sen ensimmäisen kerran jossakin lähetyksessä.

3. Ajallisesti pelasin paljon, mutta kun harjoittelu oli melko omatoimista, laatu näin jälkeenpäin ajateltuna oli aika kirjavaa eikä se todellakaan ollut riittävän tasokasta vaikka silloin ehkä tuntuikin toiselta. On paljon asioita joita olisi pystynyt kunnollisessa valmennuksessa tekemään paremmin ja tehokkaammin. Ulkomaille lähtö olisi varmasti tuonut lisää mahdollisuuksia kehittyä pelaajana.

Mika Pyykön maajoukkueleireillä, jolloin olin jo n. 18v, sain ehkä enemmän ymmärrystä siitä, kuinka paljon ja kuinka kovaa pitäisi oikeasti treenata. Myös fysiikkaharjoittelua olisi pitänyt tehdä paljon enemmän. Tuo puoli oli aikoinaan todella lapsenkengissä eikä sen merkitystä ymmärtänyt riittävästi vaikka siitä jonkin verran puhuttiin.

Jos jotain positiivista haluaa etsiä tuon ajan harjoittelusta ja pelaamisesta niin ainakin pelaajat oppivat ajattelemaan (pakosta) pelaamisesta itsenäisesti, kun kukaan ei ollut kertomassa miten asiat tehdään. Toisaalta tuo ajattelutapa myös heijastui myöhempään tekemiseen eikä valmentajan ohjeiden kuunteleminen ollut itselle kovin luontevaa.

Välineitä ja mailan kumeja kului harjoitellessa todella paljon. Onneksi sain Matti Nyyssösen avustuksella sopimuksen välinevalmistajan kanssa jo melko nuorella iällä. MN-Pingikselle sekä Tibharille kuuluu iso kiitos aikoinaan nuoreen pelaajaan luottamisesta ja lopulta todella pitkään kestäneestä yhteistyöstä. Huippuvälineillä on ollut mukava pelata.

4. Olin jo aikaisemmin mm. lukion aikoina saanut tarjouksen siirtyä Ruotsiin asumaan ja pelaamaan Spårvägeniin, mutta se jäi. Lisäksi sain vuosien varrella tarjouksia myös Hollantiin ja Unkariin, myöhemmin myös Espanjaan. Näiden kaikkien tarjousten osalta tilanne omassa elämässä oli aina sellainen, että nuo mahdollisuudet jäivät käyttämättä.

Ennen kesää kaudella 2000 sain Saksasta soiton Rammstein nimisestä seurasta (seuralla tai kylällä ei ole mitään tekemistä samannimisen metalliyhtyeen kanssa). Joukkue pelasi regional- liigaa, joka oli tuohon aikaan kolmanneksi korkein sarjataso. Tavoitteena seuralla oli nousta 2.bundesliigaan ja pahimmalla vastustajaseuralla oli yksi deffu. Joku seurasta oli nähnyt että pelasin EM-kisoissa Gionnis Panagiotista vastaan (joka taisi olla tuolloin junnuikäinen) ja voitin pelin. Asiat etenivät lopulta todella nopeasti koska Saksan siirtoraja oli menossa umpeen. Parin puhelinsoiton jälkeen asiat oli sovittu ja siirtopaperit faksattu.

5. Saksassa pelasin lopulta kolmessa eri seurassa.

Rammsteinissa nousimme lopulta melko ylivoimaisen kauden jälkeen 2. bundesliigaan, joukkueessa pelasi yksi kiinalainen, minä, kaksi bulgarian maajoukkuepelaajaa ja kaksi saksalaista. Kausi meni hyvin ja taisin lopulta olla meidän joukkueen kiinalaisen kanssa sarjan paras pelaaja ottelusuhteissa. Seuraavalle kaudelle 2. bundesliigaan bulgarialaiset vaihtuivat kahteen kreikkalaiseen (Gionis Panagiotis ja Konstantinos Papageorgiu). Parin kauden jälkeen seuralle tuli pieniä rahavaikeuksia ja itselle melkein joka viikonloppuinen lentely Helsingin ja Frankfurtin välillä alkoi riittää. Tulin takaisin Suomeen pelaamaan ja Rammsteinin joukkueen tarina päättyi lopulta kesken seuraavan kauden taloudellisten ongelmien vuoksi.

Suomessa pelatun vuoden jälkeen pelasin vielä Saksassa muutaman kauden Viktoria Preussen Frankfurtissa sekä pari kautta Ansbachissa. Viimeisellä kaudella pelasin vain "tuplakierroksilla", jolloin joukkueella oli pelit lauantaina ja sunnuntaina.

Ottelut olivat mukavia kokemuksia ja väkeä kävi katsomassa pelejä säännöllisesti. Osa peleistä oli koulujen saleissa, joissa pienempikin yleisö sai ajoittain yllättävän kovan metelin aikaan. Pelaaminen ulkomailla oli mielenkiintoista, mutta oli se myös melko raskasta. Lensin useimmiten Saksaan perjantaina, viikonloppuna pelejä välillä molempina päivinä ja jos sunnuntaina oli peli, palasin yleensä viimeisellä koneella yöllä Suomeen ja maanantaina heti aamusta useimmiten töihin.

Ulkomaansarjoista tuli vielä yllättävä kokemus viime kaudella kun kävin pelaamassa Viron mestistä yhden kierroksen. Olihan sekin ihan hauskaa vaihtelua.

6. En asunut missään vaiheessa pidempiä jaksoja ulkomailla. Harjoittelumääriä olisi kyllä ollut mahdollista varmasti nostaa täysipäiväisellä treenaamisella rutkasti.

Kaikille pelaajille tulee hetkiä jolloin peli ei tunnu hyvältä tai harjoittelu on erityisen raskasta. Niiden hetkien ylittäminen vaatii luonnetta. Tavoitteet eivät aina toteudu ja vaikeina hetkinä onkin hyvä pysähtyä miettimään mitkä olivat perimmäiset syyt, miksi lajia alkoi harrastaa. Todennäköisesti siksi, koska pelaaminen on hauskaa.

7. Kävin käytännössä vain pelaamassa pelit ja korvaus oli käytettyyn aikaan ja saatuihin kokemuksiin suhteutettuna ihan hyvä.

8. Kokemuksena ehdottomasti positiivinen, ottelut uusia vastustajia vastaan olivat mielenkiintoisia. Matkalle mahtui katkeria tappioita, muutama hyvä päänahka ja mukavia muistoja.

Olin 25-vuotias kun lähdin pelaamaan Saksaan ja kiertänyt kuitenkin jo vuosia kisoja maajoukkueen kanssa. Lisäksi olin kuullut muilta suomalaisilta, minkälaista Saksassa pelaaminen oli,

joten olin aika hyvin tietoinen siitä mihin olin suostunut. Saksalainen tapa johtaa seuraa oli melko "kulmikas" ja otteluiden jälkeisissä ruokailuissa tunnelma vaihteli suuresti. Jos pelit menivät hyvin ja joukkue voitti, koko maailma hymyili. Jos oli tullut tappio, se kyllä yleensä näkyi seurajohdon naamasta ja käyttäytymisestä. Ulkomaalaisiin kohdistettiin tietysti odotuksia ja sen mukana tuli tiettyjä paineita, joita ei ihan junnuna olisi ehkä edes osannut käsitellä.

Oli hienoa tutustua eri kulttuuritaustoilta oleviin pelaajiin ja tapoihin. Ensimmäisellä kaudella meidän joukkueen kiinalainen ei osannut puhua englantia, saksaakin todella heikosti ja itse olin lukenut lukiossa vain lyhyen Saksan. Silti tultiin hyvin juttuun keskenään.

Pelaaminen ja treenaaminen ihan yleensäkin on tuonut päiviin tiettyä rytmiä, säännöllisyyttä ja omatoimisuutta, joka on varmasti auttanut muussakin elämässä.

9. Toivottavasti juniorit ymmärtävät määrätietoisen ja monipuolisen harjoittelun tarpeen ja uskaltavat asettaa itsellensä rohkeita tavoitteita ja kokeilla rajojaan, sekä uskaltavat myös tarvittaessa pyytää neuvoja muilta laji-ihmisiltä sekä tarvittaessa myös lajirajojen ulkopuolelta. Oikoteitä menestykseen ei ole. Koulun, pingiksen ja kaverit sekä muun elämän pystyy yhdistämään jos on vain riittävästi halua. Menestyminen edellyttää kuitenkin todella pitkäjänteistä tekemistä.

Kaikille pelaajille tulee hetkiä jolloin peli ei tunnu hyvältä tai harjoittelu on erityisen raskasta. Niiden hetkien ylittäminen vaatii luonnetta. Tavoitteet eivät aina toteudu ja vaikeina hetkinä onkin hyvä pysähtyä miettimään mitkä olivat perimmäiset syyt, miksi lajia alkoi harrastaa. Todennäköisesti siksi, koska pelaaminen on hauskaa. Itselle laji on tuonut hienoja kokemuksia ja osa niistä olisi jäänyt saamatta jos huonojen hetkien jälkeen pyyhe olisi lentänyt kehään.

10. Olen aina mennyt hieman omia polkuja ja tehnyt päätöksiä sen mukaan mikä on itsestä tuntunut parhaalta sillä hetkellä, jälkeenpäin asioita on turha murehtia. Toki Espanjan Las Palmasissa pelaaminen ja asuminen olisi voinut olla hauska kokemus

Varmasti treenaaminen ja tekeminen olisi voinut olla paljon kokonaisvaltaisempaa ja olisin voinut kokeilla omia rajoja vielä enemmän.

TOM LUNDSTRÖM

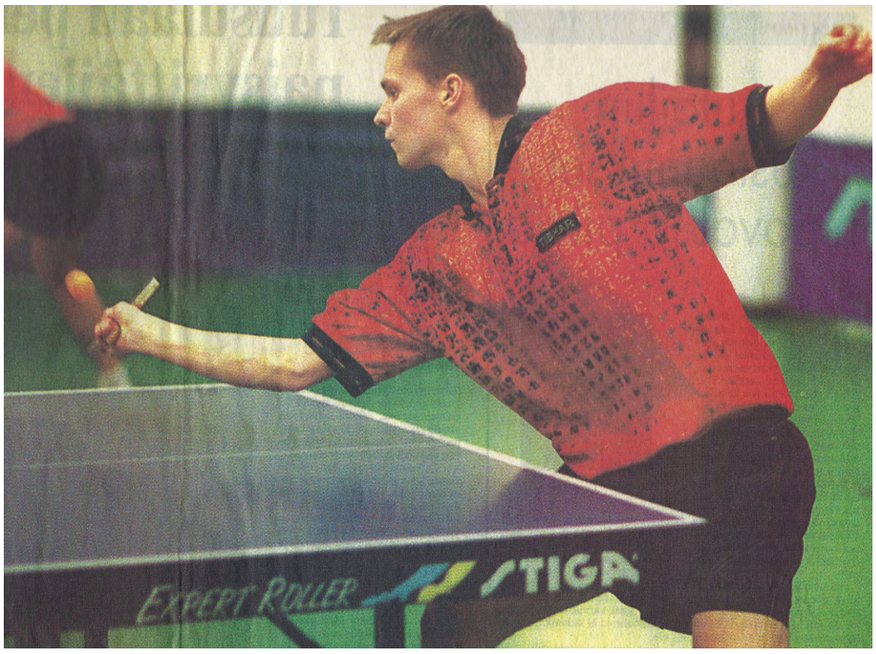

1. Aloitin pingiksen suhteellisen myöhään, eli vasta 12-vuotiaana vuonna 1988. Erkki Enström, joka toimi myös Tip-70:ssä valmentajana veti koulussamme pingiskerhoa. Siitä se sitten lähti ja oikeastaan samantien alettiin pelaamaan päivittäin.

2. Pingiskerhon jälkeen siirryin nopeasti seuraan. Tip-70 oli siihen aikaan Suomen suurimpia, ellei jopa suurin seura. Tikkurilan kaarihallissa oli ohjatut treenit joka päivä ma-pe, ja kaikki pöydät täynnä. Pelikavereista ei tosiaan ollut pulaa. Käytännössä hallilla oltiin joka päivä koulun jälkeen iltaan asti. Simo Pokki on tuon ajan valmentajista se joka on eniten mulle opettanut pingistä, vaikka Simo tohon aikaan tekikin enemmän hommia vähän parempien pelaajien kanssa. Alkuun harjoittelin ihan kaikkien kanssa ketä hallilla pyöri. Myöhemmin harjoittelin paljon Jarno Virtasen kanssa, joka pelaa vieläkin sekä Ville Varpulan kanssa. Jossain vaiheessa myös Timo Terhon kanssa tuli treenattua tosi paljon. Sitten, kun hieman kehityin niin kokeneemmat pelaajat Samuli Kauhanen ja Katja Kohonen (Nieminen) alkoivat treenaamaan minun kanssa. Molempien kanssa tuli treenattua paljon, mutta Katja on se jonka kanssa tuli pelattua varmasti eniten. Edelleen me treenattiin joka päivä ja useampi tunti päivässä.

3. Jälkeenpäin ajateltuna harjoittelu oli laadukasta juniorina niin kauan, kun Simo Pokki oli kuvioissa mukana. En tarkkaan muista milloin Simo väistyi pingishommista, mutta näin jälkeenpäin ajateltuna sen jälkeen mulla ei ollut koskaan kunnon valmentajaa. Sellasta olisi ihan ehdottomasti tarvinnut. Kyllähän me tietty pelattiin paljon koko ajan, mutta olisihan se treenaaminen voinut olla paljon monipuolisempaa. Ihan liikaa tuli harjoiteltua niitä asioita mitkä tuntui mukavilta, ja missä oli hyvä. Paljon, paljon enemmän olis voinut keskittyä heikkouksiin, esim. minulla rystypuoli. Tähän voisi vielä lisätä sen, että olin 15v juniori kun lähdin vuodeksi Ruotsiin pingislukioon. Siellä valmennus oli toki laadukasta, mutta siinä vaiheessa mun kielitaito oli vielä aika huono. En siis puhunut ruotsia, vaikka nimestä voisi niin päätellä. Jos jälkeenpäin miettii, niin sinne Ruotsiin olisi kannattanut kyllä jäädä pidemmäksi aikaa. Se koulu ei vaan oikein sujunut vieraalla kielellä, eikä kyllä oikein kiinnostanutkaan. Ainoa mikä kiinnosti, oli pelaaminen.

4. Kaudelle 2001-2002 siirryin Saksaan pelaamaan. Se tuli ihan puskista myös mulle itselleni. Olin pelannut aika monta vuotta mestistä, ja siinä kesällä 2001 pohdiskelin että vieläkö tässä jaksaisi pelata vai pitäiskö alkaa vähän himmailemaan. Ulkomaille tottakai teki kovasti mieli, mutta ei oikein ollut mitään mistä

lähtisi ammentamaan. Oltiin yksi kaunis päivä Kivelän Leon kanssa rullaluistelemassa Tikkurilassa, kun Hiekkaharjun vesitornin kohdalla puhelin taskussa soi ja soittaja oli tuntematon numero. Vastasin, ja kaveri esitteli itsensä Jens Langiksi. Kysyi olisinko kiinnostunut tulemaan seuraavaksi kaudeksi Saksaan pelaamaan. Hetkellisesti meni pasmat sekaisin, joten sanoin miettiväni asiaa ja soittavani hänelle takaisin.Sanoin Leolle, että nyt tuli niin outo puhelu, että luistellaan tuohon Tikkurilan Rossoon ja mietitään vähän. Siinä istuttiin luistimet jalassa tiskillä, kun Leo sitten sanoi että ”no eikös tuo ole just sitä mitä sinä olet aina halunnut, soita sille takaisin ja sano että tottakai tulet. Näin tein, ja siitä alkoi minun 2001-2007 kestänyt ajanjakso Saksan sarjoissa. En vielä tänä päivänäkään tiedä kuka on Jens Lang ja miksi se soitti just mulle. Tai sen verran tiedän, että se välitti siihen aikaan pelaajia saksalaisseuroille. P.S aina kannattaa vastata.

5. Pelasin Saksassa PTSV Wuppertalissa, sekä yhden kauden Tus Meinarzhagenissa. Saksassa pelattiin kuuden hengen joukkueilla kaksinkertainen sarja, jossa oli 12 joukkuetta. Otteluita siis yhteensä 22kpl. Kahdella ensimmäisellä kaudella pelasin joukkueemme kaikki ottelut, joten reissuja Saksaan kertyi kauden aikana 22. Se oli matkustuksineen aika raskasta hommaa. Myöhemmillä kausilla pelasin vain osan peleistä. En siis asunut Saksassa, vaan lensin aina viikonlopuksi peleihin. Joukkueessa oli 1-2 pelaajat, 3-4 pelaajat sekä 5-6 pelaajat. Tasoerot esim. 1 ja 6 pelaajan välillä olivat aika isot, joten Saksassa sillä on myös iso merkitys mitä paikkaa joukkueessa pelaa. Pelkkä sarjataso ei kerro kaikkea. Meidän joukkue pelasi Oberliigaa, ja minä pelasin ykköspelaajan paikalla. Kohtasin siis aina vastustajan kaksi parasta pelaajaa. Lähes kaikilla joukkueilla oli joku ulkomaalainen ainakin ykkösenä. Aika paljon oli Tsekkejä vastustajina, myös Hollannista, Puolasta, Slovakiasta ja Unkarista. Samoin oli paljon sellasia saksalaisia, jotka olivat pelanneet jotain kovempaa sarjaa, mutta nyt vähän jäähdyttelivät. Toki oli myös joitain nuoria nousevia pelaajia. Esimerkiksi voitto silloin nuoresta lupaavasta Steffen Mengelistä jäi mieleen. Hänestä tuli myöhemmin maailmanluokan pelaaja. Siellä huomasi nopeasti miten valtavasti on hyviä pelaajia, jotka eivät kuitenkaan ole ihan huippuja. Omat joukkuekaverit olivat kahdella ensimmäisellä kaudella kaikki saksalaisia, myöhemmin kuvioihin tuli kaksi tsekkiä ja viimeisellä kaudella sain kunnian pelata uraansa jo jäähdytelleen Carl Preanin kanssa.Preanin paras maailmanlistasijoitus oli muistaakseni 17. Kaiken lisäksi supermukava kaveri. En tarkkaan enää muista omia ottelusuhteita, mutta heitetään nyt hatusta että kaksinpelit meni suunnilleen 30 voittoa ja 10 tappiota. Omasta mielestäni pelit meni koko ajan pääasiassa hyvin. Tottakai, aina mahtuu huonoja otteluita joukkoon, mutta posiitiivinen mieli jäi.

Sanoin Leolle, että nyt tuli niin outo puhelu, että luistellaan tuohon Tikkurilan Rossoon ja mietitään vähän. Siinä istuttiin luistimet jalassa tiskillä, kun Leo sitten sanoi että ”no eikös tuo ole just sitä mitä sinä olet aina halunnut, soita sille takaisin ja sano että tottakai tulet.

6. Tähän jätän vastaamatta. Ruotsissa toki asuin vuoden 15-vuotiaana, mutta muuten en ole asunut ulkomailla pingiksen vuoksi.

7. En voi sanoa olleeni koskaan varsinaisesti ammattilainen, joten olen pelannut oikeastaan vain rakkaudesta lajiin. Kuten todettu, niin Saksan vuosina lensin parhaimmillaan 22 kertaa kaudessa sinne. Lentolippujen lisäksi seura maksoi hotellit ja ylläpidon kaikin puolin hienosti. Näihin meni seuralta kaudessa aika iso summa rahaa, joten minulle jäi parhaimmillaankin näiden lisäksi vain muutama tonni itselleni käteen. Ehkä se oli enemmänkin sellainen sivutyö ja seikkailu, mutta olin siihen ihan tyytyväinen.

8. En löydä tästä muuta kuin positiivista. On ensinnäkin ihan erilainen paine pelata ulkomailla, jos sinut on hommattu sinne vahvistukseksi. Paineensietokykyä on varmasti pystynyt hyödyntämään myös työelämässä. Itseluottamus on vahvistunut ulkomailla oleilun myötä. Kaikki hankalat tilanteet on itse selvitettävä vieraalla kielellä, kyllä se kehittää monin tavoin. Kielitaito, sosiaalisuus, maailmankatsomus jne. Kaikki ovat takuulla kehittyneet näiden ulkomaan vuosien ansiosta ja niistä on ollut paljon hyötyä myöhemmin. Pelkkää plussaa.

9. Huipulle ja kansainvälisiin otteluihin pääseminen vaatii todella kovaa työtä. Siinä ei vain yksinkertaisesti ole oikotietä. Pitää olla kova motivaatio treenaamiseen, ja itsensä haastamiseen. Pitää treenata myös epämukavia asioita. Nykyään kilpailu kansainvälisesti on niin kovaa, ja maailma on täynnä hyviä pelaajia, että pelkällä pingiksen pelaamisella ei kovin ylös nousta. Fysiikka pitää olla todella hyvä, jotta jaksaa treenata tarvittavia määriä. Tähän tietysti liittyy sitten myös ravinto ja lepo. Toistoja, toistoja ja mielikuvitusta kehiin. Jos vaikka treenikaveri puuttuu, niin aina voi treenata vaikkapa pingiksen tärkeintä lyöntiä yksin eli syöttöä.

10. Ensin teki mieli vastata, että melkein kaikki. Toisaalta onnistuin voittamaan kerran kaksinpelin SM-kullan, ja sain pelata usean vuoden ulkomailla, joten ehkä siellä joku asia on oikein mennyt. On myös hyvä muistaa, että silloin elettiin eri aikakautta. Ei ollut YouTubea, tai somea ja ylipäänsä tiedon hankkiminen oli paljon vaikeampaa. Ennen treenattiin kyllä paljon, mutta myös juhlittiin paljon. Sellainen polttaa kynttilää aika ajoin vähän joka puolelta. Urheilullisuus on nykyään ihan eri tasolla, mikä on todella hyvä asia. Nykytiedon valossa laittaisin ensiksi kropan fyysisesti tarpeeksi hyvään kuntoon, eli marssisin salille. Ravintoasiat minulla oli peli-uralla aivan pielessä. Ne olisi tänä päivänä aika helppo korjata. Yrittäisin etsiä jonkun valmentajan tai luottohenkilön, kenen kanssa peliä ja treenaamista vois analysoida. Pyrkisin ylipäänsä parempaan itsekuriin niin treenaamisessa, kuin siviilissä. Panostaisin harjoittelussa enemmän pallolaatikkoon, josta saa valtavan määrän toistoja. Syöttöharjoittelua enemmän, samoin syötönpalautuksia. Hyvästä jalkatyöstä tai kämmenlyönnistä ei ole mitään iloa, jos peleissä huippuja vastaan pallot ratkeaa näihin kahteen ensimmäiseen lyöntiin. Rystypuoli olisi tavalla tai toisella pitänyt saada vahvemmaksi. Olisi pitänyt jatkaa hienoa lajia jossain määrin sen jälkeen, kun lopetin Saksassa vuonna 2007. Työpaikan vaihdon myötä ulkomailla pelaaminen kävi tuossa vaiheessa mahdottomaksi. Parhaat vuodet menossa, niin ei olisi kannattanut kokonaan lopettaa. Myöhemmin kävi nimittäin niin, että seitsemän vuoden totaalisen tauon jälkeen tehtyäni comebackin, paikat eivät enää oikeasti kestäneet ja muutaman vuoden pelaamisen jälkeen oli pakko lopettaa.

Teemu Oinas

Sieltä täältä ja vähän muustakin

Lajimme valmennustoimintaa on pandemiahaasteista huolimatta yritetty kehittää. Yksi mielenkiintoisimmista ja tärkeimmistä avauksista on fysiikkavalmentaja Tuomas Sallisen kiinnittäminen ”Ruskeasuon ryhmän” harjoitteluun.

Tuomas on Koskella TI (!) asuva fysioterapeutti, joka vielä muutama vuosi sitten sai leipänsä miesten lentopallomaajoukkueen fysiikkavalmentajana. Toki hän on häärinyt myös monen saman lajin pääsarjajoukkueen taustalla.

Nyt mies tekee vahvaa paluuta varsinaiseen leipälajiinsa yleisurheiluun. Kristiina Mäkelän valmentajana hän on ottamassa koko kolmiloikan lajivalmennuksen vastuuta. Taustaa ainakin on, sillä kolmiloikan Kalevankisavoittajan ennätys on 16,26 ja korkeuttakin on mennyt 216.

Pöytätenniksessä Tuomas on tehnyt jo toista vuotta töitä Anna Kirichenkon kanssa. Anna on sitä mieltä, että hänen fyysiset ominaisuutensa ovat kehittyneet selvästi. Menneenä kesänä ”Kone” – kuten miehen lempinimi kuuluu – aloitteli yhteistyötä myös Alex Naumin kanssa.

Nyt lisänä on siis pöytätennisliiton valmennusryhmä, jonka Tuomas ehti nähdä kahdesti ennen kuin Rusan ovet taas sulkeutuivat. Tarkoitus oli, että hän olisi mukana harjoituksissa kerran viikossa. Kaksi kertaa riitti ainakin selvien havaintojen tekemiseen.

- Ryhmä on juuri niin kirjava kuin osasin odottaakin. On intoa ja on laiskuutta, joillakin selvästi vähän kokemustakin.

Tuomas tiivistää ensi huomionsa kolmeen kohtaan.

1) Lantion seudun ja rangan liikkuvuusongelmat ovat ilmeiset. Pelaajien olisi uhrattava enemmän aikaa harjoitukseen valmistautumiseen, sillä liikkuvuutta tarvitaan nimenomaan harjoittelussa, ei sen jälkeen. Jäykät venyttelevät/ovat venytelleet vähemmän ja heille se on keljua. Helpoin keino edetä on lisätä lämmittelyyn käytettävää aikaa.

2) Pelaajan selän ja olkapään ulkokiertäjien pitäisi olla vahvat. Näistä löytyi selvät heikkoudet miltei jokaisella.

3) Pohjealue on kolmas silmiinpistävä heikkous.

Heti alussa ryhmä törmäsi käytännön tilaongelmaan: Ruskeasuon punttisali on täynnä juuri siihen aikaan, kun olisi ryhmän paras harjoitusaika. Klo 19 jälkeen olisi jo tilaa, mutta se ei palvele asiaa ihan optimaalisesti.

- Olosuhdekuvio pitää ratkaista. Yksi vaihtoehto voisi olla omien välineiden hankkiminen pelisalin läheisyyteen, minkä ei pitäisi olla kovin iso asia. Varsinkin kun pandemia menee tässä ohi, meillä on oltava asian kanssa selvät sävelet.

Ulkomailla pelataan ja ei

Suomen koronatilanne on monia Euroopan maita parempi, mutta kaiken kaikkiaan tilanne Euroopassa on kirjava. Paljon heittelevät myös ulkomailla asuvien pelaajiemme olosuhteet. Ykkösmiehemme Benedek Oláh ehti jo sairastaakin koronan, tosin täysin oireettomana.

- Tyttöystävä sai sen ensin ja se tarkoitti 10 päivän paussia. Sitten tauti iski itsellekin ja taas oli oltava kotona sisällä sama 10 päivää, vaikka minulla ei ollut mitään tuntemuksia. Tauti kuitenkin oli, se on ihan testattu. Jos olisi halunnut harjoitella sen aikana, minun olisi pitänyt teettää aika liuta tutkimuksia sydämen ultraäänikuvauksesta lähtien. Ja tauon jälkeen alku piti nytkin ottaa varovaisesti.
- Koronan vuoksi menetin pelejä Ranskassa, mutta isoksi helpotukseksi sain hyvän lähdön, kun voitin avauspelissäni 3-0 kokeneen venäläisen Vasili Lakeejevin, joka on ollut hankala vastus monelle. Syöttöni toimi kuitenkin hyvin ja pelasin mielestäni järkevästi. Nyt on kova motivaatio treenata ja tähdätä Tokioon. Saapa vain nähdä, kuinka korona-asiat etenevät.

Alex Naumi on harjoitellut Eslövissä miltei normaalisti, vaikka välillä salin sulkemisestakin on puhuttu.

- Koko Eslöv harjoittelee ainakin tällä hetkellä normaalisti, mutta kisapelit ovat Ruotsissa tauolla. Itse olen käynyt Suomessa sarjapeleissä ja tehnyt kolme negatiivista koronatestiä siinä lomassa.

Anna Kirichenko on tätä luettaessa jo lentänyt Ranskasta Suomeen. Suomeen hän aikoo vaihteeksi myös jäädä. Aika ja neuvottelut näyttävät, voiko hän jatkaa sarjapelejään Ranskassa.

- Minulla on ollut yksi viiden päivän harjoitustauko, muutoin on treenattu aika normaalisti. Sarjapelit ovat joulun alla tauolla kuten monessa muussakin maassa. Ranskassa pelataan vain ylimpiä sarjoja.

Myös Saksassa asuvan Ramona Betzin 3. Bundesliigapelit ovat on koronatauolla. Treenit jatkuvat kuitenkin sielläkin,

tosin vähän erikoisjärjestelyin. Ramona on hyvin tyytyväinen sarjapelien syksyn ottelusuhteeseensa (10-2).

- Olen hyvässä kunnossa ja motivoitunut. Ja onneksi treenit jatkuvat melko normaalisti. Pitää olla valmis, kun kilpailukausi taas käynnistyy!

Aleksandra Titievskaja on asunut ja harjoitellut syksystä asti Köpingissä Ruotsissa.

- Lähinnä olen opiskellut ruotsia. Olen myös pystynyt treenaamaan oikein hyvin, yleensä kaksi kertaa päivässä. Jossakin vaiheessa minulla oli jonkin verran selkäkipuja, mutta ne ovat hävinneet. Korona ei ole haitannut, paitsi että koulut on suljettu ja iltapäiväryhmiä on pienennetty. Täällä olen ainakin ensi kesään saakka.

Lääkärin sana koronapotilaalle

Olympiakomitean ylilääkäri Maarit Valtonen antaa tiivistetyt ohjeet pelaajille, jotka ovat sairastaneet koronan. Valtonen korostaa, että vaikka tietämys taudista lisääntyy koko ajan, monien asioiden suhteen ollaan vielä epävarmoja. Koska asian kanssa on elettävä, tämän hetken ohjeistus on seuraava:

1) Vain lepoa ja ulkoilua koko karanteenin ajan (noin 10 vrk) tai niin kauan, kun potilaalla on hengitystieoireita ja/tai poikkeavaa väsymystä.

2) Jokaiselta sairastuneelta vähintään sydänfilmi (EKG) ja TnT-tutkimus karanteenin jälkeen ennen harjoittelun aloittamista.

3) Jos oireet ovat voimakkaita ja/tai pitkittyviä, jatkotutkimukset ja eteneminen suunnitellaan yksilöllisesti. Sydämen ultraäänitutkimus ja rasituskoe otetaan erittäin herkästi ennen harjoitteluun paluuta.

Esko Heikkinen

”Penan lista”

Euroopan parhaat pingissarjat

Neljättä kauttaan Jura Morez TT:n riveissä Ranskan Pro A -liigaa pelaava Benedek Oláh laittaa pöytätenniksen Euroopan ammattilaissarjat paremmuusjärjestykseen. Penan laatima ”TOP7-lista” näyttää tältä:

1. Saksa
2. Ranska
3. Puola
4. Ruotsi
5. Italia
6. Venäjä
7. Kreikka

Perustelut: ”Saksa on ykkönen, koska siellä kärkikolmikko on meitä (Ranska) parempi, mutta muut joukkueet ovat todennäköisesti hieman huonompia. Puolassa on jo pitkään pelannut kovia ulkomaalaisia - kreikkalainen Panagiotis Gionis, slovakki Wang Yang sekä useita kiinalaisia. Venäjä oli hieman vaikea sijoittaa tälle listalle: pari jengiä (Orenburg ja Jekaterinburg) ovat kovia, muut sen sijaan selvästi kehnompia. Yleisesti ottaen sarjan taso riippuu siitä, paljonko seuralla on rahaa joukkuetta ja pelaajia varten.”

Heikki Kiiskinen

Jura Morez TT, Ranskan Pro A -liiga 2020/2021 (vas.) valmentaja Salvador Uribe (MEX), Benedek Oláh (FIN), Paul Drinkhall (ENG), Kirill Skachkov (RUS), Bojan Tokic (SLO).

kisakallio

Villa-kokoukset

Yli 120 000 asiakasta yli 50 maasta valitsee Kisakallion vuosittain.

Tarjoamme erinomaiset puitteet niin sporttiin kuin yritysten strategisten päätösten tekemiseen. Parhaat päätökset syntyvät korkeatasoisissa Villoissamme - jylhillä järvinäkymillä omassa rauhassa.

Ota yhteyttä!
Jaana Ihatsu +358 40 4560 694
Markus Lassila +358 44 584 6518
myynti@kisakallio.fi

Kun haluat kokoukselle jotain ainutlaatuista, valintasi on Kisakallion Villa-alue - sporttia unohtamatta.

Syysliittokokous 14.11.2020

Pöytätennisliiton syysliittokokous pidettiin Helsingin Pitäjänmäellä 14.11.2020.

Muutamaa viikkoa aikaisemmin ylimääräinen liittokokous oli hyväksynyt liittokokouksiin osallistumisen myös etäyhteydellä ja tätä vaihtoehtoa käyttikin kuusi kokoukseen osallistunutta seuraa. Paikanpäällä Pitäjänmäellä olivat Wegan Pekka Kolppanen sekä ilman äänioikeutta liiton puheenjohtaja Esko Heikkinen ja toiminnanjohtaja Mika Räsänen. Etäyhteyksin linjoilla olivat edustettuina PT Espoo (Kimmo Pihkala), TIP-70 (Jarmo Siekkinen), KoKa (Tero Naumi), PT 75 (Mika Tuomola), OPT-86 (Teemu Oinas) ja HäKi (Jukka Nieminen). Lisäksi hallituksen varajäsen Henri Pelkonen seurasi kokousta Jyväskylästä ilman äänioikeutta.

Kokouksen puheenjohtajaksi valitun Pekka Kolppasen johdolla hyväksyttiin ensi vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio hallituksen esityksien mukaisina. Koronapandemia aiheuttaa ensi vuoden suunnitteluun paljon haasteita ja eri tapahtumien toteutuminen on hyvin epävarmaa. Mahdolliset rajoitukset saattavat vaikuttaa toimintavuoteen 2021 todella paljon.

Liiton perimät maksut vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisesti entisinä. Samalla päätettiin poistaa kertalisenssi kaudesta 2021/2022 alkaen. Kertalisenssin poiston jälkeen liittohallitukselle annettiin ponsi selvittää vähemmän kilpailevien tai vasta keväällä kisoihin osallistuvien lisenssin hinnan alentamista sekä lisenssin henkilökohtaisen lunastamisen toteutusta.

Puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana jatkavat tutut nimet eli Esko Heikkinen ja Sonja Grefberg. Myöskään liittohallitukseen ei tullut isompia muutoksia kun Matti Kurvinen, Teemu Oinas ja Hannu Sihvo jatkavat hallituksessa ja Jyrki Nummenmaa nousi varajäsenen paikalta hallituksen varsinaiseksi jäseneksi. Varajäseninä hallituksessa ovat seuraavan vuoden Henri Pelkonen, Bahman Khosravi, Tero Naumi ja Toni Soine. Stefan Söderberg jatkaa liiton tilintarkastajana.

Liittokokous päätti myös perustaa Pöytätennisrahaston ja valtuuttaa hallituksen tarvittaviin jatkotoimenpiteisiin rahaston perustamista varten. Rahaston alkupääomaksi liitto sijoittaa 50 000 €. Rahaston johtokunnassa istuvat puheenjohtajan ja toiminnanjohtajan lisäksi Matti Kurvinen, Kari Kuusiniemi ja Antti Mäkinen.

Lopuksi hyväksyttiin sääntömuutos, jossa dopingsääntöihin kuuluvaa vanhentunutta terminologiaa uudistettiin, koska Suomen Antidopingtoimikuntaa ei enää ole, ja toiminta on Suomen urheilun eettisen keskuksen (SUEK) alaisuudessa.

Mika Räsänen

Jesse Ikola ja Lassi Lehtola

M12 kaksinpelin voittajat

Teksti Måns Holmberg, MBF

Nappulaliiga ja 17-vuotiaiden SM 2020

12- ja 17-vuotiaiden Suomen mestaruus kilpailut järjestettiin poikkeuksellisesti syksyllä 2020. Kilpailut jouduttiin siirtämään keväältä Korona-pandemian takia ja pelattiin siksi viime kevään ikäsääntöjen mukaisesti. Järjestelyistä vastasi MBF. Kilpailuissa jouduttiin noudattamaan erityistä varovaisuutta (hengityssuojaa katsomossa, ei kättelyä ennen ja jälkeen ottelun jne.). Pelaajat, valmentajat ja huoltajat toimivat pääsääntöisesti annettujen ohjeiden mukaisesti, iso kiitos teille kaikille siitä.

Pojat 12 vuotta

12-vuotiaiden kaksipelissä sijoitetut pelaajat pitivät pintansa, mutta Yuri Afanassievin poisjäänti avasi Niklas Karjalaisen tien välieriin, jossa kilpailun voittaja Jesse Ikola oli kuitenkin parempi erin 3-0. Lassi Lehtola eteni toisena pelaajana finaaliin voitettuaan Lenni Perkkiön. Luovutuksia sunnuntain alkukierroksen peleihin tuli useampia ja ehkä jatkossa on hyvä aikatauluttaa luokka pelattavaksi yhden päivän aikana (toim. huom.). Finaalista muodostui tasainen mutta ykkössijoitetun Jesse Ikolan varmuus riitti mestaruuteen erälukemin 3-1. Harvinaista oli että finaali oli ainoa jatkopelin-ottelu joka ei päättynyt 3-0.

Joukkuekilpailun ensimmäisessä semifinaalissa MBF kaatoi odotetusti OPT-86 kakkosjoukkueen numeroin 3-1. Toisessa semifinaalissa nähtiin dramatiikkaa kun neljännen ottelun neljännessä erässä PT Jyväskylän Mihai Girlea jouduttiin sulkemaan kilpailuista käytösrikkeen takia ja näin OPT-86:n ykkösjoukkue eteni finaaliin. Siellä MBF oli kuitenkin vahvempi numeroin 3-1 Lassi Lehtolan voitettua omat pelinsä. Ottelusta jäi Oululle kuitenkin hieman jossiteltavaa, nelinpelissä oli jo 2-0 eräjohto, joka kuitenkin kääntyi MBF:lle.

M12 kaksinpeli

1	Jesse Ikola	KoKu
2	Lassi Lehtola	MBF
3	Niklas Karjalainen	OPT-86
3	Lenni Perkkiö	OPT-86
Consolation	Andreas Köhler	MBF

M12 joukkue

1	MBF	Lassi Lehtola, Tuomas Tuovinen
2	OPT-86	Luka Oinas, Henrik Vuoti
3	OPT-86 2	Lenni Perkkiö, Niklas Karjalainen
3	PT Jyväskylä	Lenni Kemppainen

Tytöt 12 vuotta

12-vuotiaiden tyttöjen luokkiin oli ilmoittautunut vain kuusi pelaajaa ja kolme joukkuetta, kahdesta seurasta. Luokissa ei yllätyksiä nähty ja PT Espoo otti omansa voittamalla kaikki mitalit kaksinpelissä ja kaksi kirkkainta mitalia joukkuekilpailussa, jättäen MBF:n pronssille. Yang Yixin oli 12-luokassa ylivoimainen häviämättä erääkään.

Yixin Yang

N12 kaksinpeli

1	Yixin Yang	PT Espoo
2	Sonja Ylinen	PT Espoo
3	Tea Stråhlman	PT Espoo
3	Ann-Cathrine Stråhlman	PT Espoo

N12 joukkue

1	PT Espoo	Yixin Yang, Sonja Ylinen
2	PT Espoo 2	Tea Stråhlman, Ann-Cathrine Stråhlman
3	MBF	Mia Kellow, Elizabeth Pelli

Pojat 17 vuotta

17-vuotiaiden kaksinpelissä poolit etenivät pitkälti odotusten mukaisesti. Jatkopelitkin menivät lopulta täysin sijoitusten mukaisesti, vaikka Leo Pullinen haastoi Aleksi Räsäsen tiukkaan viiden erän kamppailuun puolivälierissä. Semifinaalissa ykkössijoitettu Sam Khosravi voitti Aleksi Räsäsen ja kakkossijoitettu Arttu Pihkala Lauri Hakasteen. Finaalista muodostui kunnon kamppailu kun Arttu Pihkala meni jo 2-1 johtoon Sam Khosravia vastaan. Sam onnistui kuitenkin voittamaan neljännen erän 11-6 ja viidennen 11-8 ja näin ykkössijoitettu piti pintansa tässäkin luokassa.
Nelinpeliluokka oli sitten kilpailujen ainoa luokka, jossa voitto ei mennyt ykkössijoitetulle. Arttu Pihkala ja Aleksi Räsänen joutuivat taipumaan jo välierissä Lauri Hakasteelle ja Henri Kujalalle erin 3-1. Laurin ja Henrin peli ei kuitenkaan ihan riittänyt yllättämään finaalissa myös kakkossijoitettuja Sam Khosravia ja Paul Jokista, vaan he joutuivat tällä kertaa tyytymään hopeamitaliin.
Joukkuekilpailussa jatkopelit sujuivat ilman yllätyksiä ja PT Espoo ja KoKa voittivat omat puolivälierät ja välierät puhtaasti 3-0. Finaalissa KoKa oli vailla mahdollisuuksia ja PT Espoo voitti senkin ottelun suoraan 3-0. Ottelu ratkesi käytännössä ensimmäisessä ottelussa Aleksi Räsäsen voitettua Sam Khosravin.

Sam Khosravi

M17 kaksinpeli

1	Sam Khosravi	KoKa
2	Arttu Pihkala	PT Espoo
3	Aleksi Räsänen	PT Espoo
3	Lauri Hakaste	PT Espoo
Consolation	Suphanat Chonwachirathanin	TIP-70

Lauri Hakaste ja Henri Kujala

M17 nelinpeli

1	Sam Khosravi/Paul Jokinen	KoKa/Por-83
2	Lauri Hakaste/Henri Kujala	PT Espoo/OPT-86
3	Aleksi Räsänen/Arttu Pihkala	PT Espoo
3	Rasmus Vesalainen/Matias Vesalainen	KoKa

M12 joukkuepelin voittajat

N12 kaksinpelin voittajat

N12 joukkuepelin voittajat

M17 kaksinpelin voittajat

M17 nelinpelin voittajat

Maria Girlea ja Ella Kellow

M17 joukkuepelin voittajat

Tytöt 17 vuotta

Tyttöjen 17-luokassa TIP-70:n Maria Girlea oli vailla vastusta voittaen kolme mestaruutta. Kultaa tuli kaksinpelin lisäksi yhdessä Ella Kellowin kanssa nelinpelissä sekä joukkuekisassa. Kaksinpelin hopeaa voitti Anni Heljala, joka myös otti toisen hopeamitalin nelinpelissä yhdessä Kaarina Saarialhon kanssa.

N17 kaksinpeli

1	Maria Girlea	TIP-70
2	Anni Heljala	Por-83
3	Ella Kellow	TIP-70
3	Alisa Sinishin	PT Espoo
Consolation	Siiri Toffer	TIP-70

M17 joukkue

1	PT Espoo	Aleksi Räsänen, Arttu Pihkala, Lauri Hakaste
2	KoKa	Sam Khosravi, Rasmus Vesalainen, Matias Vesalainen
3	TIP-70	Joonas Kylliö, Vili Kinnunen, Daniel Tran
3	PT Espoo 2	Joni Rahikainen, Sam Li, Olli Lukinmaa
Consolation	TIP-70 3	Suphanat Chonwachirathanin, Valtu Malinen, David Li

N17 nelinpeli

1	Maria Girlea/Ella Kellow	TIP-70
2	Kaarina Saarialho/Anni Heljala	MBF/Por-83
3	Yixin Yang/Sonja Ylinen	PT Espoo
4	Karina Fozilova/Alexandra Seppänen	LrTU/TIP-70

N17 joukkue

1	TIP-70	Maria Girlea, Ella Kellow
2	PT Espoo	Yixin Yang, Sonja Ylinen, Alisa Sinishin
3	TIP-70 2	Alexandra Seppänen, Siiri Toffer

N17 kaksinpelin voittajat

N17 nelinpelin voittajat

N17 joukkuepelin voittajat

mn pingis
Parasta peliin

MN-Pingis / Pingispalvelut Oy toivottaa asiakkailleen ja koko pingisväelle menestyksekästä vuotta 2021!

BUTTERFLY JOOLA andro

TIBHAR XIOM WIN WITH US SpinLord

729 Sauer & Tröger pipsfactory germany Dr. Neubauer

Huippumerkit, edulliset hinnat. Erinomaiset määräalennukset, jopa -20 %, kumit jopa n. -25 %, asusteet jopa -30 %. Kuukausittain vaihtuvat erikoistarjoukset. Tutustu www.mn-pingis.fi. Huomioithan, että myymme mm. kaikki Andro, Joola, Tibhar ja Xiom kumit n. 15 % alle valmistajien suositushintojen.

mn pingis
Parasta peliin
PINGISPALVELUT OY

MN-Pingis / Pingispalvelut Oy | Bergeninkatu 4 | 20320 Turku | pingispalvelut@mn-pingis.fi
www.mn-pingis.fi | Puhelin: Juha: 050 4908 315 | Tero: 044 5369 502 | Matti: 044 5335 366
Puhelintiedustelut arkisin: Juha 10.0 0 – 20.00, Tero 17.00 – 20.00, Matti: 12.00 – 20.00.

Pyrimme palvelemaan asiakkaitamme liikkeessämme vähintään kahtena arkipäivänä viikossa. Katso aukioloajat verkkokaupan sivulta. Korona voi vaikuttaa liikkeen aukioloihin. Käytäthän liikkeessämme asioidessasi kasvomaskia.

C-luokan loppuottelu ja viidennen erän alku. Tuomarina Markku Reiman.

Uusia mitalisteja BC-SM:ssä

Kosken Kaiku järjesti B- ja C-luokkien SM kisat lokakuussa. Jo kisoja anottaessa oli mielessä uhka koronan vaikutuksesta kisojen järjestämiseen. Kun syyskuussa voimassa oli yli 50 hengen yleisörajoitukset, päätimme muuttaa perinteistä kaavaa niin, että kisat pelattiin luokka/päivä ja jokaisen luokan maksimi pelaajamääräksi määriteltiin 50. Kiinnostus kisoja kohtaan yllätti meidät ja lopulta kaikki neljä luokkaa olivat täynnä ja peruutuksiakaan ei tullut. Kisat pelattiin 13 pöydällä, joista 10 pöytää oli Kosken Liikuntahallissa ja 3 pöytää Kosken Lukion salissa. Näin henkilömäärä saatiin pidettyä ainakin suurin piirtein suositelluissa rajoissa. Lisäksi tuomarit pitivät tuomaroidessaan kasvomaskeja ja käsidesiä oli saatavilla runsaasti.

Lauantaina pelatussa B-luokassa koettiin melkoinen yllätys jo alkupooleissa, kun luokan ykkössijoitettu Wegan Juha Rimpiläinen joutui tunnustamaan Jyväskylän David Ahosen paremmaksi luvuin 0-3. Ahonen on entisiä Jyväskylän Nousun pelaajia, joten ihan valtavasta yllätyksestä ei ehkä sittenkään ollut kyse.
Myös nuoret naiset Porin Anni Heljala ja Tikkurilan Ella Kellow pelasivat itsensä hienosti jatkopeleihin, Anni nappasi lopulta luokan pronssia. Luokan ylivoimainen hahmo oli Oulun ex-haminalainen Luka Penttinen, joka marssi luokkavoittoon häviten koko kisassa vain yhden erän Juha Rimpiläiselle. Loppuotteluun Lukaa vastaan nousi Karjaan Patrik Palmgren, jonka kvarttavoittoa Lahden Leonid Pullisesta voitiin pitää ainakin pienenä yllätyksenä. Anni Heljalan kanssa pronssipallille nousi Jyväskylän Toni Ruokanen. Hän suisti palkintopallilta Turun Pyrkivän Pertti Hellan, joka koetteli aikatauluja pelaamalla kaikki kolme jatko-otteluaan viisieräisinä.

B-luokan mitalistit

B-nelinpelissä isäntäseura KoKa sai päivän ainoan mitalinsa Teppo Ahdin ja Janne Relanderin pronssin myötä. Pronssipallille seuraa tekivät Halexin Mats Ingman ja Christian Porthin. Loppuottelussa Wegan Kai Ollikainen ja Juha Rimpiläinen taistelivat viisi erää, mutta niin vain TuKan Jouko Manni ja Harry Serlo olivat parempia.
Muistin virkistykseksi kerrottakoon, että Manni ja Serlo olivat 40 vuotta sitten voittamassa mestaruussarjaa KoKan riveissä. Kokemus paistoi nytkin ja varsinkin Harry näytti, että palloa ei aina tarvitse lyödä kovinkaan lujaa, jos sen osaa sijoittaa. Jokke puolestaan loukkasi jalkansa jo kaksinpeleissä, mutta taisteli leijonan lailla. Lähes aina kun kierteinen kämmenspinni osui pöytään, vastustaja palautti sen pitkäksi.
Sunnuntain ohjelmassa olivat C-luokan kaksinpeli ja nelinpeli. Yllätyksiä koettiin heti pooleissa, kun KoKun Jesse Ikola yllätti Jyväskylän ykkössijoitetun Vesa Riihimäen ja Lemun Riku Andersson voitti kakkossijoitetun BK:n Jukka Somervuoren. Jyväskylän David Ahonen jatkoi siitä mihin jäi lauantain B-luokassa ja meni helposti jatkoon kolmossijoitettuna.
MBF:n nuori Lassi Lehtola voitti kvartassaan TuPyn Matti Haverisen ja viisieräisessä semissään Jesse Ikolan. David Ahonen oli pahemmin pulassa vain loppuottelussa Lehtolaa vastaan. Lassi johti ottelua 2-1 ja neljäskin erä meni jatkopalloille. Lopulta Davidin kokemus vei voiton ja mies vei C-luokan mestaruuden Keski-Suomeen luvuin 3-2. Jessen lisäksi pronssipallille kipusi Nurmeksen Elmo Salmela. Lassin ja Jessen panokselle voi nostaa hattua, sillä nuorille pelaajille C-SM ei ole helppo kisa.

C-luokan mitalistit

Moni iski kisoissa uransa ensimmäisen SM-mitalin. Kuten esimerkiksi C-nelinpelin loppuotteluun kiivenneet Nurmeksen Seppojen Elmo Salmela ja Santeri Korhonen. Jyväskylän David Ahonen ja Vesa Riihimäki olivat loppuottelussa aktiivisempia, mutta eivät päässeet helpolla. Korhosen olisi ehkä pitänyt käyttää kaunista ja tehokasta kämmenspinniään enemmän.
Luokan pronssipallille nousivat Oulun Joel Pennanen ja Jyväskylän Henri Pelkonen sekä Kotirannan Kunnon Jarkko Risku ja Jesse Ikola. Tänä vuonna perustettu PT Jyväskylä sai siis kisoista useita mitaleita. Nelinpelin yhdenlainen suola oli se, että jo poolivaiheessa moni ratingpisteiden perusteella ennalta paremmaksi arvioitu pari joutui taipumaan altavastaajana otteluun lähteneille vastustajilleen.

Tero Naumi

Joukkueiden ja A-luokan SM 2020

MBF järjesti joukkueiden ja A-luokan Suomen mestaruus kilpailut loka-marraskuun vaihteessa. Kilpailuihin ilmoittautui hiukan vähemmän pelaajia ja joukkueita, kuin viime vuosina. Korona-pandemia vaikutti varmaan kilpailuhalukkuuteen, mutta kilpailut saatiin vietyä läpi turvallisesti ja Suomen mestarit kruunattiin tänäkin vuonna.

A kaksinpeli

A-luokan mestaruus ratkottiin 40 ilmoittautuneen joukosta. Vaikka A-luokassa pelaajien taso on ennakkoon tasaista, suurin osa pooleista päättyi ratingin perusteella parhaiden pelaajien eduksi. Ainoastaan yhdessä poolissa järjestys meni kokonaan uusiksi kun kolmanneksi rankattu Patrik Boxström nousi ykköseksi ja toiseksi rankattu Iivari Hartikainen jäi ilman voittoja ja poolin viimeiseksi.

Jatkopeleissä Aleksi Mustonen eteni varmasti välieriin voitettuaan Aleksi Räsäsen 3-0. Hänen tuleva vastustajansa Lauri Hakaste sen sijaan joutui taistelemaan täydet viisi erää voittaakseen Sami Hattusen. Toiseen välierään selvisivät Jussi Mäkelä voitolla Meelis Kärneristä (3-0) ja Matias Ojala voittamalla Esa Miettisen (3-1). Välierässä Aleksin vakuuttava peli jatkui; 3-1 voitto Laurista. Toisessa välierässä Matias ehti jo 2-0 johtoon ennen kun Jussi onnistui kääntämään seuraavat kolme erää ja koko ottelun 3-2 edukseen. Jussin vahva vire jatkui finaalissa, jossa hän oli jo niskan päällä

mentyään 2-1 johtoon voitettuaan kolmannen erän jatkopalloilla, mutta Aleksi ei taipunut vaan voitti seuraavat kaksi erää ja Suomen mestaruuden 3-2.

1	Aleksi Mustonen	TIP-70
2	Jussi Mäkelä	TIP-70
3	Lauri Hakaste	PT Espoo
3	Matias Ojala	PT Espoo

A- nelinpeli

A- nelinpelin tasaisinta taistelua nähtiin puolivälieräottelussa Lauri Hakaste/ Henri Kujala vastaan Juhana Tuuttila/ Matias Ojala. Kahden hävityn erän jälkeen Juhana ja Matias voittivat seuraavat kaksi erää selvästi ja näytti jo siltä että he marssivat voittoon, mutta Lauri ja Henri onnistuivat kääntämään viimeisen erän voitoksi. Välierässä pari oli kuitenkin aseeton Janne Jokista ja Esa Miettistä vastaan, jotka etenivät finaaliin 3-0 voitolla.

A kaksinpeliluokan finaalipari oli vahva myös nelinpelissä ja Jussi ja Aleksi selvisivät voittajina vakuuttavasti häviten vain kaksi erää viidessä ottelussa. Finaali ja mestaruus Aleksille ja Jussille vakuuttavasti 3-1.

1	Aleksi Mustonen / Jussi Mäkelä	TIP-70
2	Janne Jokinen / Esa Miettinen	Por-83 / TIP-70
3	Sami Hattunen / Jorma Lahtinen	LPTS / PT 75
3	Henri Kujala / Lauri Hakaste	OPT-86 / PT Espoo

Miesten joukkue

Miesten joukkuekilpailun neljä parasta oli sijoitettu suoraan jatkokaavioon ja loput seitsemän joukkuetta taistelivat kahdessa poolissa yhteensä neljästä jatkopaikasta. A-poolin paremmuus oli selkeä kaikkien otteluiden päätyttyä 3-1 ratingin mukaan paremmalle joukkueelle, jatkoon PT Espoo 2 ja TIP-70 2. B-poolissa KoKa 2 onnistui yllättämään KuPTS:n 3-2 ja KuPTS PT Espoo 3:n niin ikään 3-2, joten kolmen parhaan joukkueen ottelut menivät "ristiin". Espoon 3-0 voitto KoKa 2:sta riitti kuitenkin varmistamaan poolin ykköspaikan, KuPTS:in ollessa kakkonen.

Jatkopeleissä sijoitetut joukkueet pitivät pintansa ja vain PT Espoo 2 onnistui haastamaan KoKa:n täyden viiden ottelun taisteluun. Aleksi Räsänen voitti Sam Khosravin 12-10 viidennessä erässä, mutta Riku Autio tasoitti ottelun voitettuaan Arttu Pihkalan viidennessä erässä 13-11. Kun Lauri Hakaste voitti Veikka Flemmingin selvästi 3-0 ja Arttu johti 2-1 Samia vastaan, oli PT Espoon nuoren joukkueen yllätys jo lähellä. Sam kuitenkin voitti seuraavat erät ja kun Riku voitti Aleksin 3-1, oli KoKan välierä-paikka varmistettu.

Välierissä TIP-70 voitti ilman Miikka O'Connoria ja Pasi Valastia pelanneen PT 75:n 3-1 ja PT Espoo KoKan niin ikään 3-1. Finaalissa Samuli Soineen voitot Mikä Räsäsestä ja Toni Soineesta ei riittänyt, vaikka A-luokan tuplamestari Aleksi Mustonen haastoikin Jani Jormanaisen viiden erän taistoon, häviten kuitenkin viimeisen erän selvästi. Mika Räsänen varmisti lopulta 3-2 voiton ja Suomen mestaruuden PT Espoolle voitettuaan Lauri Laanen 3-1.

1	PT Espoo	Toni Soine, Mika Räsänen, Chau Dinh Huy, Jani Jormanainen
2	TIP-70	Samuli Soine, Jussi Mäkelä, Aleksi Mustonen, Lauri Laane
3	PT 75	Otto Tennilä, Patrik Rissanen, Veeti Valasti, Jorma Lahtinen
3	KoKa	Sam Khosravi, Riku Autio, Veikka Flemming

Naisten joukkue

Naisten joukkuekilpailu kutistui kolmeen joukkueeseen kun TIP-70 joutui Luo Yumon poisjäännin takia yhdistämään joukkueensa. Etukäteen vaikutti siltä, ettei TIP-70 enää pystyisi haastamaan KoKaa ilman ykköspelaajaansa. Joukkuekilpailusta tuli kuitenkin kohtalaisen tiukka. Pihla Eriksson voitti molemmat kaksinpelinsä ja MBF taipui vasta viidennessä ottelussa TIP-70:ä vastaan "hopeaottelussa". Koskea vastaan Pihla voitti Sofie Erikssonin mutta KoKalle kuitenkin 3-1 voitto Anastasia Burkovan ja Sofien voitettua Ildiko Kadarin sekä nelinpelin. Poolin "finaaliksi" muodostui odotetusti TIP-70:n ja KoKan kohtaaminen. KoKa oli taktisesti siirtänyt ykköspelaajien kohtaamisen ensimmäiseen otteluun asettamalla Anastasia Burkovan "kakkospelaajan" paikalle. Tiukan taistelun jälkeen Anastasia voitti tärkeän ensimmäisen ottelun Maria Girleaa vastaan 3-2. TIP-70 otti kaksi voittoa Marian ja Ella Kellowin voitettua Sofie Erikssonin, mutta kun KoKa voitti nelinpelin ja Ella oli aseeton Anastasiaa vastaan viimeisessä ottelussa, oli KoKan mestaruus varmistettu.

1	KoKa	Anastasia Burkova, Sofie Eriksson
2	TIP-70	Maria Girlea, Ella Kellow
3	MBF	Pihla Eriksson, Ildiko Kadar

Måns Holmberg, MBF

Kansainvälisillä kentillä kuohuu

Vuosi on ollut monin tavoin haastava. Kansainvälisesti lajilla on ollut todella isoja haasteita, kun alkuvuoden World Tour -kisojen jälkeen kausi on ollut pysähdyksissä käytännössä kokonaan. Peruuntuneita tapahtumia on paljon ja arvokisoja siirretty ensi vuoden puolelle. Rankinglistat olivat pitkään jäädytettynä ja loppuvuonna ainoastaan absoluuttinen lajin kärki sai ottelumerkintöjä Kiinan kuplassa järjestettyjen World Tour- finaalin ja World Cupin merkeissä.

ITTF on jo pitkään hehkuttanut uutta vuonna 2021 lanseerattavaa WTT- kiertuetta. Tulevalle vuodelle kansainväliseen kalenteriin on jo merkitty WTT- kisojen ajankohtia, mutta järjestäjiä, kisapaikkoja tai oikeastaan muutakaan tietoa on vielä kovin rajallisesti olemassa. Muutenkin koko WTT- organisaation taustat ovat vähintään omituiset.

Samaan aikaan Euroopan liitolla on ehkä pieniä käynnistysvaikeuksia, kun uusi hallitus valittiin syksyllä. Hallituksessa on useita uusia jäseniä ja kun nyt joka puolella on aika tiukkoja rajoituksia, ei kokouksia pystytä järjestämään normaalisti. Etäyhteydet toki toimivat ja asioita pystytään käsittelemään, mutta keskustelu olisi kuitenkin

helpompaa kasvotusten. Taitaa taustalla kummitella vielä pieni kielimuuri, sillä venäläisen puheenjohtajan myötä kokouksissa tarvitaan aina tulkin apua, joka ei ollut tarpeen edellisen hallituksen aikana.

Mikä ihmeen WTT?

ITTF alkoi jo vuonna 2019 mainostaa uutta World Table Tennis (WTT) -kisaformaattia, josta esimakua saatiin nyt marraskuussa Macaossa järjestetystä mainosturnauksesta. Pelaajien palkintosummia on nostettu reilusti ja näytösturnauksessa jokainen pelaaja sai mm. 15 000€ starttirahan.

Visuaalisuuteen on panostettu paljon. Otteluita pelataan uudessa musta-oranssissa värimaailmassa. Pelimatto ja pöytä ovat mustia ja ottelut pelataan ja kuvataan todella tehokkaassa valaistuksessa uusien kuvakulmien kera. Ulospäin kaikki näyttää hienolta ja laji-ihmisenä voi helposti ajatella muutoksen olevan hyväksi. Pelaajista on tarkoitus tehdä varakkaampia ja laji saa enemmän näkyvyyttä. Hienoja ajatuksia. Suomalaisittain ongelmaksi muodostuu ainakin se, että kisat on kohdistettu puhtaasti kärkipelaajille ja edes maailmanlistalla 100 joukossa olevilla pelaajilla ei välttämättä ole mahdollisuutta osallistua kaikkein suurimpiin "Grand Smashes" -turnauksiin. Muutenkin kisojen osallistumisoikeudet ovat vielä hämärän peitossa. Lisäksi kisojen järjestelyt ovat osoittautumassa sen verran kalliiksi, ettei ainakaan eurooppalaisia järjestäjä tahdo löytyä. Muutoksilla on myös selkeitä kannattajia, joita näyttäisi löytyvän erityisesti Aasiasta sekä rikkaista öljyvaltioista.

Tämän vuoden aikana WTT-kisoista ja niiden taustoista on alkanut tulla lisää infoa ja vähitellen on alkanut paljastua koko formaatin suurimmat omituisuudet. WTT on ITTF:stä irrallinen oma toimiyksikkö, jolle ITTF on myynyt kisojen järjestämisoikeudet melko vaatimattomalta kuulostavalla kahden miljoonan euron vuosikorvauksella. Kilpailut ovat olleet tähän saakka ITTF:lle tulonlähde, mutta tämän sopimuksen myötä WTT hallinnoi tulevia kisoja itsenäisesti. Samalla WTT on ehdottanut, että tulevaisuudessa rankingjärjestelmää pitää muuttaa siten, että näillä kisoilla on suurin rankingarvo. Eli esimerkiksi korkeimman tason Grand Smashes- kisan voitto olisi pisteiden valossa arvokkaampi kuin olympiakullan tai MM-kisan voittaminen. Jälkimmäisiä kisoja on jopa esitetty joissakin keskusteluissa lopetettavaksi kokonaan. Perusteluna taitaa olla, että MM-kisat vievät kalenterista liikaa tilaa. Kun vuosi on kääntynyt lopuilleen ja lisää tietoa WTT- organisaatiosta on alkanut tippua, on useampi maa herännyt ihmettelemään, mitä oikein tapahtuu. ITTF:n vuosikokouksessa tuli jo ensimmäisiä kriittisiä kommentteja ja kysymyksiä, joihin ei kukaan osannut antaa selkeää vastausta. Viimeistään lajin mahtimaa Saksan tekemä kirje, jossa kyseenalaistettiin vahvasti ITTF:n tekemiä päätöksiä, herätti monia eurooppalaisia maita asian suhteen. Päätöksiä, jotka vaikuttavat todella vahvasti lajiin, käsitellään yleensä ITTF:n yleiskokouksissa, mutta nyt käytännössä kaikki asiat ovat edenneet kansallisten liittojen ulkopuolella.

Liitot ovat joitakin vuosia sitten antaneet hyväksyntänsä WTT- kisaformaatin luomiselle uutena markkinointinimikkeenä, mutta nyt näyttää vahvasti, että koko WTT olisi ITTF:stä irrallaan oleva organisaatio, jonka puheenjohtajana toimii kiinalainen lajilegenda Liu Guoliang. Taustalla toimii myös kaksi urheilumarkkinointiin keskittynyttä yritystä, Deloitte Sport Business Group sekä Withers, jotka ovat olleet vahvasti mukana mm. naisten tenniksen WTA- kiertueiden sekä kansainvälisen jalkapalloliiton markkinoinnissa. WTT-organisaation todelliset omistussuhteet ovat kuitenkin edelleen pimennossa.

Saksan kirjeessä kritisoitiin vahvasti myös ITTF:n toimiston ja työntekijöiden liian vahvaa roolia. Katseet kohdistuvat erityisesti ITTF:n toimitusjohtaja Steve Daintoniin, joka on erittäin voimakkaasti ollut viemässä WTT- kisaformaattia eteenpäin. Onpa samalla melko huomaamattomasti ITTF:n toimistoakin siirretty entistä enemmän Euroopasta ja Lausannesta Singaporeen.

ITTF on reagoinut Saksan kirjeeseen, mutta toimintatapa laittaa jopa hieman hymyilyttämään. Se on määrännyt erilliset tutkintaryhmät selvittämään WTT:n toimintaa sekä toimiston ja työntekijöiden tekemisiä. Toisen ryhmän kokoonpano on mielenkiintoinen, sillä siihen kuuluu kolme hallituksen jäsentä, joista mukana ovat ilmeisesti liiton puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Käytännössä siis saksalainen Thomas Weikert ja ruotsalainen Petra Sörling (ITTF:n Esko ja Sonja) alkavat tutkia omia hallituksensa tekemiä päätöksiä sekä hallituksen alaisten työntekijöidensä toimia. Lisäksi tutkimuksissa on mukana ulkopuolinen kolmen hengen työryhmä.

Tällä hetkellä näyttää kuitenkin siltä, että WTT on tulossa ensi vuoden puolella. Jatkosta ei kukaan tiedä, sillä koko organisaatio näyttäisi saaneen jo ennen ensimmäisenkään virallisen kisatapahtuman järjestämistä suuren vallan lajin sisällä. Kisojen järjestäminen uudella formaatilla voi toki olla suuri menestys ja hieno asia lajille. Jos kisat alkavat pyöriä suunnitellusti, sillä voi myös olla yllättäviä sivuvaikutuksia. Mikäli jatkossa merkittävimpiä kisoja järjestetään mustilla pöydillä, voisi olettaa, että väritys muuttuu vähitellen kaikkialla. ITTF:llä on edessään kova työ selventää omaa toimintaansa ja saada palautettua kansallisten liittojen ja erityisesti ETTU:n tuki toiminnalleen. Todennäköisesti asioiden selvittäminen vie jonkin verran aikaa. Lisäksi keväällä siintää uudet puheenjohtajavaalit. Jää nähtäväksi millainen vaikutus WTT-hässäkällä on vaaleihin ja muuhunkin ITTF:n toimintaan.

Mika Räsänen

Seurakyselyn satoa –

Pöytätennisliitto kysyi ja seurat vastasivat

Teimme marraskuun lopulla seuroille kyselyn SPTL:n toiminnasta. Kysely lähetettiin seurojen yhteyshenkilöille. Haimme siis seurojen ääntä. Koko kentän ääntä kysytään kenties keväällä. Miksi tämä kysely sitten tehtiin? Vastausten pohjalta saimme erittäin hyvää informaatiota siitä missä mennään seurojen mielestä ja mistä löytyy selkeitä kehityskohteita.

Pöytätennislehden juttua kirjoittaessa ei kyselyn viimeinen palautuspäivä ole vielä mennyt, joten tulokset voivat toki vielä hieman muuttua. Yleisilme vastauksissa oli jopa yllättävän positiivinen, lähes tai täysin samaa mieltä väittämien kanssa vastauksista oli 57%. Toimintaan kielteisesti suhtautuvia täysin tai hieman eri mieltä oli vain 15% vastauksista. Ei selkeää mielipidettä oli vastauksista 28%. Sinänsä näiden vastausten korkea määrä on huolestuttavaa, moni tärkeä asia oli seuroille vieras.

Vastausten perusteella liiton perimät maksut tuntuvat olevan seurojen mielestä pääosin kohdallaan, koulujen kanssa tehtävään yhteistyöhön oltiin tyytyväisiä kuten myös henkilökunnalta saatavaan apuun.

Missä meillä on eniten parannettavaa? Lisenssien lunastamiseen toivottiin uudistuksia ja mailapeliyhteistyöstä ei seuroille ole juuri ollut hyötyä. Maajoukkuetoiminta näyttäytyi seurojen silmiin myös kovin irralliselta. Selkeää parannettavaa on tiedottamisessa. Tämä koskee ihan kaikkea toimintaa. Toimet, jotka sinänsä koettiin hyödyllisinä ja toimivina, olivat liian monelle vieraita.

Kiinnostavin kysymys on luonnollisesti, muuttuuko mikään vai laitetaanko kyselyn tulokset mappiin Pitäjämäen kellariin. Ainakin tiedottamisen tehostamisen tarve tuli tunnistettua ja uskon tämän näkyvän myös jatkossa toiminnassamme.

Kysymykset ja vastaukset. Jokaiseen kohtaan on nostettu vapaan kommentin ajatuksia.

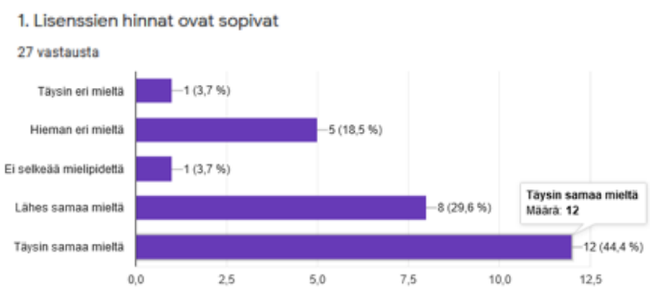

Pääosin lisenssien hintoja pidettiin sopivina ja joidenkin mielestä hinnat ovat jopa edulliset. Vähemmän pelaaville lisenssin koettiin vastaavasti olevan kalliin puoleinen. Lajien välisiä lisenssihintoja vertailtaessa on hyvä huomioida, että pöytätenniksen lisenssi voi olla arvokkaampi mutta monissa lajeissa peritään esim. liiton perimä starttimaksu, jota meillä ei ole.

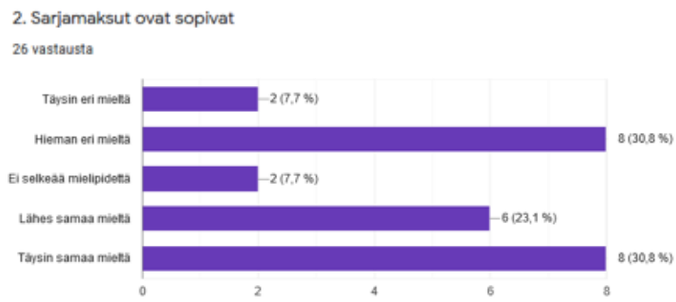

Pääsääntöisesti sarjamaksuja pidettiin sopivina. Tätä kuvaa kommentti ”Sopiva hinta hyvistä peleistä omalla tasolla”. Kehitysehdotuksissa oli esimerkiksi alennukset sarjamaksuun jos järjestää sarjaturnauksen.

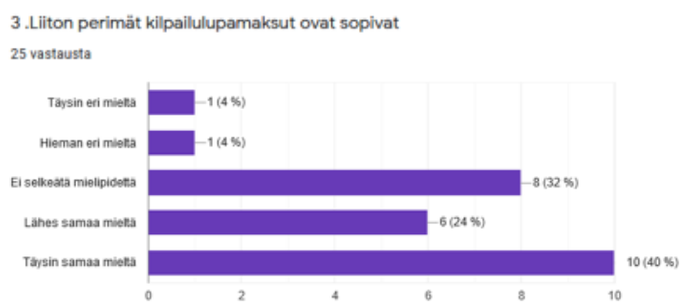

Kilpailulupamaksuja pidettiin edullisina. Toisaalta haluttiin tukea kilpailujen järjestämistä joten nostoa ei pidetty järkevänä.

4. Lisenssien ilmoittaminen on helppoa

25 vastausta

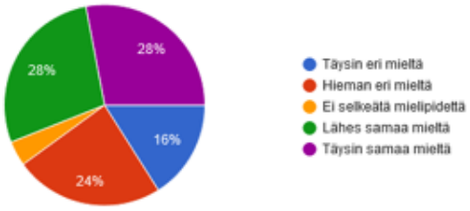

Tässä tuli varsin paljon hajontaa. Useissa kommenteissa nousi selkeästi toive siirtyä toimintatapaan, jossa pelaajalla olisi mahdollisuus hoitaa itse lisenssin maksaminen. Myös nykyisen toimintamallin jatkamiselle löytyy kuitenkin kannatusta ja jopa tiettyä seuran kontrollia maksuista pidettiin hyvänä, mutta suuremmissa seuroissa asian koettiin työllistävän melkoisesti.

5. Sarjoihin ilmoittautuminen on helppoa

25 vastausta

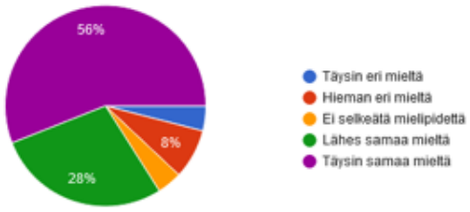

"Ei se nyt paljoa vaadi, kun täyttää lomakkeen", kommentti kuvaa aika hyvin yleistunnelmaa asiassa. Toki kehitettävääkin löytyi. Alempien sarjatasojen ilmoittautumisaikojen epäselvyys tai viikkosarjaa/turnauslohkoon ilmoittautumin ovat asioita, joita voisi parantaa. Myös tässä nousi tarve selkeämmälle informaatiolle, kuten yhdyshenkilöiden yhteystietojen löytyminen helpommin tai vaikkapa lohkojen ymmärrettävä nimeäminen (4V-S_AB-AL).

6. Pöytätennisliiton nettisivut ovat toimivat

25 vastausta

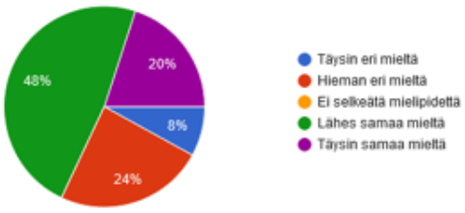

Tämä kohta keräsi paljon kommentteja ja useita kehitysehdotuksia. Jo tästä voi tulkita, että nettisivujen merkitys tiedotuksessa on erittäin tärkeä. Ladattavista excel- ja word- tiedostoista halutaan eroon. Toinen selkeästi esille noussut toive oli, että sivut pysyisivät liiton virallisena tiedotuskanavana ja henkilökohtaisemmat mielipidekirjoitukset menisivät muille kanaville kuin liiton etusivulle.

7. Pöytätennisliiton viestintä sosiaalisessa mediassa on laadukasta

25 vastausta

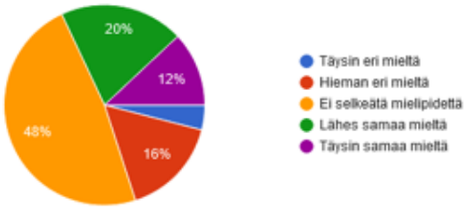

Sosiaalinen media jakaa selkeästi vastaajien mielipiteitä ja jopa yllättävän suurelle joukolle tällä asialla ei ollut oikeastaan merkitystä. Toiset puolestaan pitivät erittäin tärkeänä panostamista tähän puoleen.

8. Pöytätennislehti on laadukas ja tarpeellinen

25 vastausta

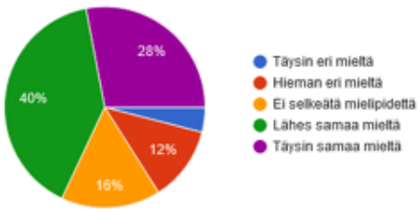

Myös tämä kohta jakoi kommentoijat selkeästi kahteen ryhmään. "Reikäleipävastaukset" kääntävät painon lopulta melko selkeästi tarpeellisuuden puolelle mutta "ei tätä päivää, uudet tuulet puhaltamaan ja nykyajan tekniikka käyttöön" henkisiä vastauksiakin löytyi.

9. Pöytätennisliitto viestii tehokkaasti tulevista tapahtumista

25 vastausta

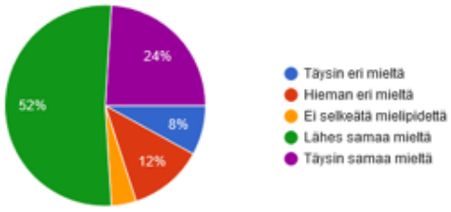

Vastausprosentit kääntyvät todella selkeästi positiivisen puolelle. Kehitettävää kuitenkin löytyy, pelkän toimintakalenterin ja siihen linkittyvän kilpailukutsun ei koeta olevan riittävää tiedottamista. Jatkossa tapahtumista tulisi olla lisäksi taustajuttuja, ennakkojuttuja ja Facebook-event info.

10. Pöytätennisliiton tekemät kouluvierailut ovat hyödyllisiä

25 vastausta

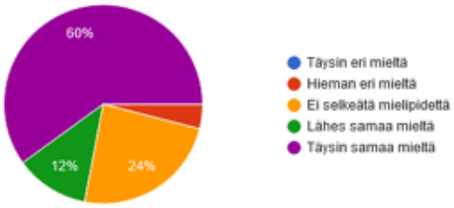

Kouluvierailujen hyödyllisyydestä oltiin melko yksimielisiä. Yhteistyötä koulujen ja seurojen välillä tulisi tehostaa.

11. Mailapelihankkeen toiminnasta on seuralle ollut hyötyä

25 vastausta

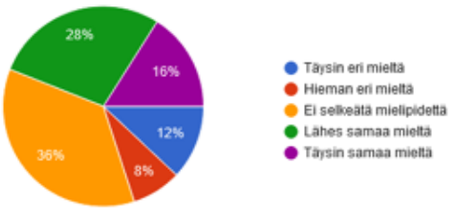

Mailapelihanke koettiin melko vieraaksi ja tehottomaksi. Tässä on selkeästi tehostamisen tarvetta niin tiedottamisessa kuin itse toiminnassakin. Yhteistyö koettiin positiiviseksi mutta varsinaisia uusia pelaajia hankkeen kautta on tullut liian vähän.

12. Seuraleirit ovat olleet laadukkaita

25 vastausta

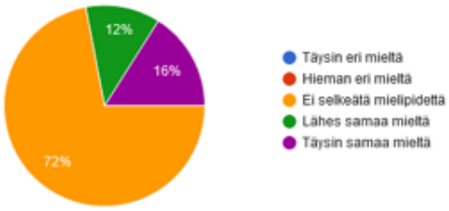

Seuraleirejä yhdessä liiton kanssa on tehty toistaiseksi melko vähän, joten on ymmärrettävää, että "ei selkeää mielipidettä" oli vallitseva kommentti. Vastaajat, joilla kokemusta oli, pitivät niitä onnistuneina.

13. Seuravalmentajakoulutus (VOK 1) seurojen saleilla on laadukasta ja tarpeellista

25 vastausta

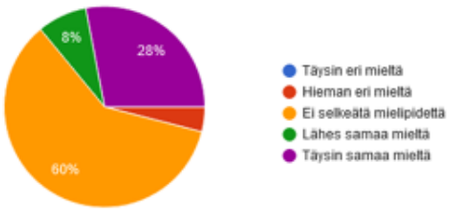

Koulutustarve selvästi tunnistetaan vastauksissa. Edellisen kysymyksen tapaan kokemusta näistä oli todella harvalla. Tämä tarkoittaa sitä, että asiaa pitää jatkossa puskea eteenpäin.

14. Pöytätennisliiton järjestämät juniorileirit ovat laadukkaita ja tarpeellisia

25 vastausta

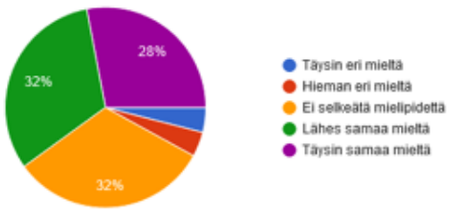

Erityisesti Koskella pidettävä kesäleiri keräsi kiitosta. Etäisyydet ovat pitkiä, joka osaltaan tuo leireille osallistumiseen haasteita. Valmentajakoulutusta voisi järjestää enemmän leiritoiminnan yhteydessä.

15. Pöytätennisliiton valmentajakoulutusmateriaali on laadukasta

25 vastausta

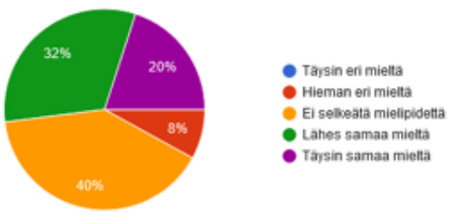

Materiaali pidettiin laadukkaana. "Lukeminen ja sisäistäminen tulisi olla jokaisen seuran valmennusvastaavalle pakollista", kommentti kuvastaa tätä. Miinuksia tuli lähinnä siitä, ettei asiaa ole kunnolla myyty kentälle eikä valmentajille ole rakennettu selkeää "valmentajan polkua".

16. Tuomarikoulutusta on järjestetty riittävästi ja laadukkaasti

25 vastausta

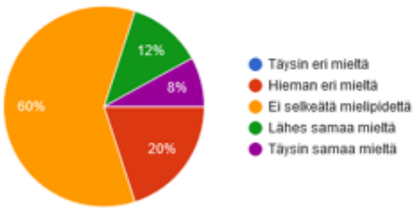

Tuomarikoulutukselle nähdään kyllä tarvetta, mutta "kysyntä ja tarjonta" eivät tässä asiassa ole oikein kohdanneet.

17. Maajoukkuetoiminnan valintakriteerit ovat selvät

25 vastausta

Valintojen koettiin olleen pääosin oikeita, mutta läpinäkyvyyttä ja perusteluja tulisi lisätä.

18. Pöytätennisliiton henkilökunta palvelee seuroja laadukkaasti

25 vastausta

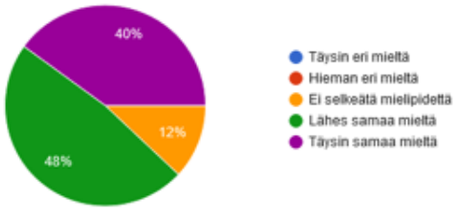

"Kiitettävää toimintaa resurssit huomioiden"- kommentti kuvaa pääosin mielipiteitä tästä kohdasta.

19. Liitto järjestää riittävästi toimintaa

25 vastausta

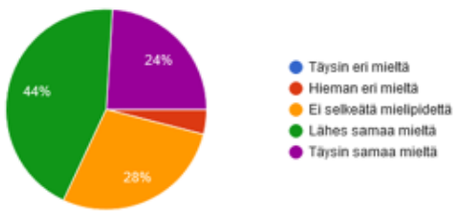

Kysymyksen asettelu taisi olla sen verran yleinen ja epämääräinen, ettei myöskään vastauksilta löydy kovin selkeää linjaa. Otetaan nyt tähän yksittäisenä kommenttina seuraava nosto: "Liiton päätehtävä lienee tukea seuroja, ei välttämättä tehdä kaikkea itse".

Kysymys 20. Mikä Pöytätennisliiton toiminnassa on parasta ja mikä puolestaan kaipaa eniten korjaamista?

Viimeinen kysymys oli avoin, jossa sai ottaa esille asioita, jotka eivät edellisissä kohdissa esiin tulleet. Yleinen tunnelma vastauksissa oli melko tyytyväinen ja varsinkin yhteisöllistä meininkiä arvostettiin. Parannuskohteiksi mainittiin muun muassa uusien projektien kehittäminen junioreille ja tytöille sekä lajin tehokkaampaan markkinointiin.

Muutamia kommentteja:
"Toiminta ylipäätään hyvällä perustasolla joka palvelee seuroja riittävän hyvin."
"Liiton toimintaan kaipaisin selkeitä tavoitteita ja tietynlaista vastuuta."
"Juniorileiritoiminta parasta, maajoukkuetoiminta kaipaa piristystä."
"Viimeinkin ollaan heräämässä junioritoimintaan, mistä nappulaleirit ovat hyvä merkki. Aiemminhan liiton valmennukseen tultiin liian usein vasta nappulaiän jälkeen jolloin oli jo liian myöhäistä. Mutta enemmän pitäisi tehdä tyttöpingiksen hyväksi vaikka millä keinoin"
"Parasta on yhteisöllisyys. Tulospalvelu ja rating-seuranta 2020-luvulle asap!"

Taneli Keinonen

Suomen ainoa Olympia- ja Paralympiakomitean valmennuskeskus Pajulahti sijaitsee vain 20 minuutin ajomatkan päässä Lahdesta. Pajulahti tarjoaa täyden palvelun valmennusleiritykset.

KYSY TARJOUS LEIRITYKSESTÄ

Perusleiripakettimme sisältää mm.

- opistotason majoitus
- aamupala, lounas ja päivällinen
- rantasaunojen yleisvuorot kesäisin

LISÄTIEDOT ja VARAUKSET:
puh. 03 8855 200
sales@pajulahti.com
www.pajulahti.com

OLYMPIC TRAINING CENTER

Pajulahti

Pöytätennisrahasto on perustettu

Pöytätennisliiton talous lähti nousuun runsas vuosikymmen sitten Jouko Mannin puheenjohtajakaudella. Varsinainen kultamuna oli 2015 järjestetty veteraanien EM-kilpailu, joka tuotti liitolle yli 100 000 euroa. Sen jälkeen on ollut miinusmerkkisiäkin vuosia, mutta pääsääntöisesti liiton varallisuus on viime vuosina kasvanut. Tämä mahdollisti ajatuksen jonkin erän "sivuun laittamisesta" tavalla, joka voisi jopa tuottaa.

Liiton kohtalaisen hyvä taloudellinen tilanne oli pohjana ajatukselle jonkinlaisen säätiön tai rahaston perustamiseksi. Idean aivan alkuperäistä isää tai äitiä ei kukaan taida varmuudella tietää, mutta ainakin vanha mestari Tapio Penttilä puhui asian puolesta lämpimästi jo muutama vuosi sitten. Tapion ja myös Martti Aution sydäntä lähellä oli erityisesti valmentajakoulutus.

Alkuvuodesta 2020 ryhdyttiin käytännön toimiin. Liiton johto sai vahvaa perustamistukea ja -osaamista ainakin Pekka Kolppaselta, Kalle Kyläkalliolta, Jouko Mannilta ja Stefan Söderbergiltä. Idea jalostui lopulta Pöytätennisrahastoksi, jonka säännöt löytyvät ohesta. Lopulliseen muotoonsa ne hioi Korkeimman hallinto-oikeuden presidentti Kari Kuusiniemi. Rahaston tarkoituksena on tukea pöytätenniksen suomalaista juniori- ja maajoukkuevalmennusta jakamalla apurahoja tai edistämällä tätä toimintaa muilla käyttötarkoitukseen sopivilla tavoilla.

Kari kuuluu yhtenä liittohallituksen valitsemana jäsenenä rahaston johtokuntaan. Muut jäsenet ovat Solidium Oy:n toimitusjohtaja Antti Mäkinen, liittohallituksen edustajana Matti Kurvinen sekä "viran puolesta" toiminnanjohtaja Mika Räsänen ja allekirjoittanut. On hienoa, että rahaston johtoon saatiin meritoituneita henkilöitä, jotka samalla ovat aitoja pöytätennisihmisiä.

Johtokunnan esityksestä liittohallitus päätti pyytää rahaston perustamisesta tilintarkastajan lausunnon. Stefan Söderberg esitti asian hyväksyttämistä liittokokouksessa ja niin myös tehtiin. Varsin pian sen jälkeen liittohallitus päätti siirtää rahastolle liiton varoista 50 000 €. Korostettakoon, että kyseessä on ns. sidottu rahasto, jolloin sen varat näkyvät omana eränään liiton taseessa.

Rahaston johtokunta on vuodenvaihteessa tekemässä ensimmäistä sijoitustaan. Tavoitteena on, että ensimmäiset apurahat voitaisiin jakaa 2022. Apurahat jaetaan tuotoista, ei sijoitetusta pääomasta. Lisäksi on vielä luotava mekanismit apurahojen anomiseen ja myöntämiseen. Ensimmäinen haku on suunnitteilla vuodenvaihteen 2021-22 tienoille.

Kuten rahaston säännötkin sanovat, se voi kartuttaa varojaan testamentein ja lahjoituksin. Hiljattain edesmenneen Antti Puurusen vanhat pelikaverit keräsivät aina ystävällisen ja sympaattisen Antin muistolle 350 euroa ja saivat samalla kunnian toimia Pöytätennisrahaston ensimmäisinä lahjoittajina.

Tehdään tästä kaikkien pöytätennisihmisten asia! Toivotaan myös, että pienestä kasvaa suuri tai ainakin suurempi. Kuka tahansa meistä voi harkita itselleen sopivan lahjoituksen tekemistä hyvän asian vuoksi. Ja kun haluaa tukea hyvää tarkoitusta, voi esimerkiksi pyöreitä täyttäessään pyytää lahjoituksia rahastoon kukkien tai muiden lahjojen sijasta.

Jos asia kiinnostaa, ole yhteydessä toiminnanjohtaja Mika Räsäseen. Otamme myös mielellämme vastaan ideoita rahaston toiminnan tukemiseksi ja kehittämiseksi.

Esko Heikkinen

PÖYTÄTENNISRAHASTON
ohjesääntö

1 § Rahaston nimi on Pöytätennisrahasto. Se on Suomen Pöytätennisliiton perustama jäljempänä 3 §:ssä määritettyyn tarkoitukseen sidottu rahasto.

2 § Rahaston varat muodostuvat Suomen Pöytätennisliiton 50 000 euron sijoituksesta sekä testamenttien ja lahjoitusten kautta kerättävästä varallisuudesta.

3 § Rahaston tarkoituksena on tukea pöytätenniksen suomalaista juniori- ja maajoukkuevalmennusta jakamalla apurahoja tai edistämällä tätä toimintaa muilla käyttötarkoitukseen sopivilla tavoilla.

4 § Rahaston pääoma on sijoitettava turvallisesti ja tuottavasti. Rahaston tuotto muodostaa käyttöpääoman, josta apurahat jaetaan.

5 § Rahastolla on johtokunta, jonka tehtävänä on:
1) Huolehtia rahaston varojen sijoittamisesta 4 §:n mukaisesti;
2) Edistää rahaston tunnettuisuutta peruspääoman kasvattamiseksi; ja
3) Julistaa apurahat haettaviksi ja tehdä hakemusten perusteella Suomen Pöytätennisliiton liittohallitukselle esitys apurahojen jakamisesta.

6 § Johtokuntaan kuuluu viisi jäsentä, eli kulloisetkin Suomen Pöytätennisliiton hallituksen puheenjohtaja ja liiton toiminnanjohtaja sekä kolme Suomen Pöytätennisliiton hallituksen valitsemaa edustajaa.

Suomen Pöytätennisliiton hallituksen puheenjohtaja toimii johtokunnan puheenjohtajana. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Suomen Pöytätennisliiton hallituksen valitsemien johtokunnan jäsenten toimikausi on kaksi vuotta.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä kaksi muuta hallituksen jäsentä ovat paikalla.

7 § Apurahojen jaosta päättää Suomen Pöytätennisliiton hallitus rahaston johtokunnan esityksestä.

8 § Tätä ohjesääntöä voidaan muuttaa vain Suomen Pöytätennisliiton hallituksen yksimielisellä päätöksellä.

Helsingissä 14. päivänä marraskuuta 2020
SUOMEN PÖYTÄTENNISLIITTO RY

MENESTYKSEN RESEPTI

Aino Tapolan projekti kohti Pariisin paralympialaisia 2024 lähestyy puoliväliään, joten pieni katsaus siihen, missä tällä hetkellä ollaan, lienee paikallaan.

Syksyllä 2019 toteutui ensimmäinen tavoite: nousu naisten 1-luokassa maailman rankingissa sijalle 4. Vuosi 2020 on poikkeuksellisuudestaan huolimatta ollut harjoituksellisesti erinomainen. Pajulahdessa on leireilty 9 kertaa, yhteensä 35 leiripäivää. Leiripäivinä on pelattu keskimäärin 5 tuntia päivässä. Koko vuoden harjoitusmäärät pingiksen osalta ylittävät 730 tuntia, siis kaksi tuntia vuoden jokaiselle päivälle. Valmentaja on ollut käytännössä joka harjoituksessa paikalla, yleensä sekä Hannu Sihvo, että allekirjoittanut. Ilman koronarajoituksia olisi 800 tuntia mennyt rikki helposti. Tämä on siis pelkkä peliharjoittelun osuus. Kilpailut ja 5. divisioonan pelit tulevat vielä tähän päälle. Koko ajan on rinnalla ollut tärkeässä osassa paljon aikaa vievä pelin analysoiminen. Pelin, oman pelin ja kilpakumppaneiden.

Vuoden 2021 ykköstavoite Pariisin näkökulmasta on saada ehjä harjoitusvuosi terveenä. Tokion karsintakilpailu on huhtikuussa, jos on, ja sinne tähdätään tosissaan. Paikka paralympialaisissa on täysin realistinen ja olisi kokemuksen kannalta arvokas. Harjoituksellisena tavoitteena on vähintään 45 leiripäivää Pajulahdessa, lajituntien määrän ylittäessä vuositasolla 850. Tarvitaan ainakin 4-5 kansainvälistä kilpailua, jossa saadaan aivan välttämätöntä kansainvälistä kisakokemusta. Harjoittelussa mennään kohti pelinomaisempaa suuntaa. Syöttöä ja syötönpalautusta –kahta pöytätenniksen tärkeintä lyöntiä –harjoitellaan edelleen jokaisessa harjoituksessa. Lukuina se tarkoittaan yli 100 000 syöttöä ja 50 000 syötön palautusta vuodessa. Ainon pelitavan hiomista jatketaan. Koska on epävarmaa, tuleeko naisille omaa ykkösluokkaa Pariisiin, - Tokiossa sitä ei ole - Ainon pitää taidolla pärjätä fyysisesti parempia vastustajiaan vastaan. Ainon vastustajille tässä suhteessa antama etu on 1-2 pallon luokkaa erässä. Käytännössä se näkyy yleensä vastustajien paremmassa ulottuvuudessa ja kovemmassa rystylyönnissä. Ainon vahvuuksia ovat hyvä syöttö ja korkea ala-sivukierteinen nosto, joka karkaa vastustajan ulottumattomiin. Lisäksi hänen erityinen vahvuutensa on hyvä pelinlukutaito. Se on taito, joka yleensä on tai sitä ei ole ja jota on vaikea merkittävästi kehittää.

Valmentajana matka on tähän asti ollut mielenkiintoinen ja työntäyteinen. Omaa osaamista on pitänyt päivittää ja kehittää jatkuvasti. Parapuolella lajimateriaalia ja koulutusta on niukasti, joten pelin ja pelaajien analysointi on ollut avainasemassa. Käytännössä se tehty käsityönä omista videoista ja youtubesta pelejä analysoimalla. Parapöytätennis on siitä erityisen haastavaa, että lyöntitekniikat on sopeutettava pelaajan toimintakyvyn mukaan: 10-luokassa pelataan lähes normipeliä. 1-luokassa jalat ja keskivartalo ovat poissa pelistä, lyönti suoritetaan hartian kierrolla, kyynärvarrella ja mahdollisesti hiukan ranteella. Valmennuksellisesti ja taktisesti näillä luokilla ei ole paljonkaan tekemistä toistensa kanssa.

Ainon harjoittelussa käytetään paljon mielikuvitusta ja apuvälineitä. Syöttöharjoituksissa on aina maalit, rutiinikuvioissakin usein lasketaan pisteitä ja onnistuneita suorituksia. Se tehostaa harjoittelua ja antaa hyvää osviittaa kehityksestä.

Vuoden 2020 aikana monet palaset ovat loksahtaneet Ainon kohdalla paikoilleen. Tukitiimi on vahvistunut ja harjoitustyönään Ainon manageroinnin ottaneet Mika Heinonen ja Vesa Walldén ovat tehneet hienoa työtä. Ainon projektia ja hänen kuulumisiaan voi seurata hänen kotisivuiltaan ainotapola.fi

Martti Autio

Rating järjestys (29.11.2020)

Miehet

1	Olah Pentti	SeSi	2612
2	Naumi Alex	KoKa	2463
3	Soine Samuli	TIP-70	2413
4	Tennilä Otto	PT 75	2382
5	O'Connor Miikka	PT 75	2344
6	Soine Toni	PT Espoo	2341
7	Räsänen Mika	PT Espoo	2337
8	Jormanainen Jani	PT Espoo	2319
9	Lundström Tom	PT-Helsinki	2318
10	Moradabbasi Peiman	PT-Helsinki	2306

MJ 13

1	Lehtola Lassi	MBF	1720
2	Ikola Jesse	KoKu	1669
3	Afanassiev Yuri	PT Espoo	1498

MJ 15

1	Khosravi Sam	KoKa	2275
2	Räsänen Aleksi	PT Espoo	2211
3	Vesalainen Matias	KoKa	2004

MJ 17

1	Khosravi Sam	KoKa	2275
2	Räsänen Aleksi	PT Espoo	2211
3	Hakaste Lauri	PT Espoo	2124

Naiset

1	Burkova Anastasiia	KoKa	2215
2	Donner Marina	TuKa	2094
3	Kirichenko Anna	PT Espoo	2084
4	Luo Yumo	TIP-70	2065
5	Betz Ramona	Linnan Pingis	2009
6	Oksanen Jannika	LPTS	2007
7	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1956
8	Girlea Maria	TIP-70	1926
9	Rissanen Elli	MBF	1918
10	Eriksson Pihla	MBF	1896

NJ 13

1	Yang Yixin	PT Espoo	1468
2	Ylinen Sonja	PT Espoo	1021
3	Stråhlman Tea	PT Espoo	985

NJ 15

1	Girlea Maria	TIP-70	1926
2	Kellow Ella	TIP-70	1771
3	Seppänen Alexandra	TIP-70	1478

NJ 17

1	Betz Ramona	Linnan Pingis	2009
2	Titievskaja Aleksandra	PT Espoo	1956
3	Girlea Maria	TIP-70	1926

Hallitus

Esko Heikkinen, puheenjohtaja
050 62532, esko.heikkinen@sptl.fi

Sonja Grefberg, varapuheenjohtaja
040 556 6179, sonja.grefberg@kolumbus.fi

Varsinaiset jäsenet:

Kimmo Arenius
040 727 2261, kimmo.arenius@gmail.com

Måns Holmberg
044 518 1518, mans.holmberg@gmail.com

Kimmo Pihkala
040 709 4781, kimmo.pihkala@iki.fi

Pasi Valasti
050 388 4306, pasi.valasti@sok.fi

Jyrki Nummenmaa
040 5277 999, jyrki.nummenmaa@gmail.com

Matti Kurvinen
040 504 7845, matti.kurvinen@saunalahti.fi

Teemu Oinas
050 485 8200, teemu.oinas@gmail.com

Hannu Sihvo
040 718 6360, hannusihvo57@gmail.com

Toimisto

Valimotie 10, 00380 Helsinki
info@sptl.fi

Toimihenkilöt:
Mika Räsänen
040 594 3043, mika.rasanen@sptl.fi

Taneli Keinonen
050 528 5861, taneli.keinonen@sptl.fi

Tilit
LISENSSITILI: FI34 5716 9020 0181 02
- tälle tilille maksettava kaikki lisenssimaksut

PÄÄTILI: FI12 5716 9020 0181 10
- tälle tilille maksetaan sellaisia maksuja, joista tulee erikseen pyyntö tai lasku

Osuuspankin laskutustili säilyy entisellään. Tilille maksetaan edelleen ainoastaan laskutuksen kautta tulevat maksut, ei muita. Laskutustili on FI55 5710 0420 2557 47

Pyydämme, että käytätte aina viitettä, mikäli sellainen laskussa on. Se helpottaa paljon toimistotyötä.

A RUBBER FOR A POWERFUL, MODERN PLAYING STYLE.

STIGA®
BUILDING WORLD CHAMPIONS SINCE 1944

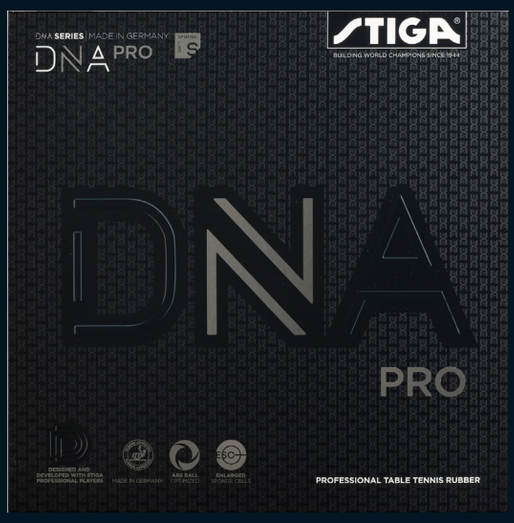

DNA S PRO

The soft sponge provides an increased "dwell time" (contact time between ball and rubber) and more control without loss of spin or speed. In addition, the rubber generates the characteristic soft click sound.

- **A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.**
- **A fast and powerful rubber for offensive play.**
- **ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.**
- **The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.**
- **Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.**
- **Sponge hardness 42.5 degrees provides good control without loss of spin or speed.**

DNA M PRO

The medium hard sponge offers the perfect balance between control and speed, making it possible to complete rallies on the third ball or play with a lot of spin without compromising on control.

- **A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.**
- **A fast and powerful rubber for offensive play.**
- **ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.**
- **The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.**
- **Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.**
- **Sponge hardness 47.5 degrees offers the perfect balance between control and speed.**

DNA H PRO

The hard sponge is designed for those seeking the very best. This rubber provides the power and speed required to complete rallies in a quick and efficient way.

- **A table tennis rubber made in Germany, for those who play with great power.**
- **A fast and powerful rubber for offensive play.**
- **ESC technology offers a higher arc in topspin rallies.**
- **The combination of natural and synthetic rubber increases the durability of the rubber.**
- **Orange coloured sponge with transparent surface rubber optimised for the ABS ball.**
- **Used by Truls Möregårdh and Ioannis Sgouropoulos.**
- **Sponge hardness 50 degrees provides power and speed for fast, efficient strokes.**

Pingiskeskus
KOROISTENTIE 4E
040 658 5765
WWW.PINGISKESKUS.FI

DNA
MADE IN GERMANY